

شماره: ۴۷۲/۳۵۴۸۹

تاریخ: ۱۳۹۴/۵/۲۴

پست:

دفترخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۴/۱۰۲۳۳۴
تاریخ ثبت: ۱۳۹۴/۵/۲۴
کد پرونده:
ساعت ورود:

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی

ایران لایحه تصویب کنوانسیون میناماتا در مورد جیوه که به مجلس شورای اسلامی

تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۴/۵/۱۸ مجلس عیناً

به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

علی لاریجانی

مجلس شورای اسلامی
تاریخ: ۱۳۹۴/۵/۲۴

لایحه تصویب کنوانسیون میناماتا در مورد جیوه

ماده واحده- کنوانسیون میناماتا در مورد جیوه، مورخ ۲۰۱۳/۱۰/۱۰ میلادی (۱۳۹۲/۷/۱۸ هجری شمسی) مشتمل بر سی و پنج ماده و پنج پیوست (به شرح پیوست) تصویب و به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود اسناد تصویب را نزد امین اسناد تودیع نماید.

تبصره ۱- سازمان حفاظت محیط زیست مسؤول اجرای کنوانسیون می باشد و تغییر آن بر عهده دولت است.

تبصره ۲- رعایت اصل یکصدوسی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای ارجاع هرگونه اختلاف به داوری در اجرای ماده (۲۵) کنوانسیون و رعایت اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون یادشده برای هرگونه اصلاح کنوانسیون یا پیوست های آن در اجرای ماده (۲۶) کنوانسیون، الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

کنوانسیون میناماتا در مورد جیوه

اعضای این کنوانسیون:

با تصدیق این مطلب که جیوه یک ماده شیمیایی است که نگرانی جهانی را به خاطر دامنه وسیع انتقال، پایداری در محیط زیست در ارتباط با انسان، توان آن در انباشت زیستی در بوم سازگان و اثرات منفی مهم آن بر سلامت بشر و محیط زیست معطوف خود ساخته است.

با یادآوری تصمیم شماره ۲۵/۵ مورخ ۲۰ فوریه ۲۰۰۹ (۱۳۸۷/۱۲/۲) شورای حکام برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد برای شروع اقدام بین المللی جهت مدیریت جیوه به شیوه ای کارآمد، مؤثر و منسجم

با یادآوری بند (۲۲۱) سند برون‌ده فرآزمایی (کنفرانس) توسعه پایدار سازمان ملل متحد با نام «آینده‌ای که ما می‌خواهیم»، که نتیجه‌ای موفق از مذاکرات درخصوص سند الزام‌آور جهانی در مورد جیوه است که مربوط به خطرات آن برای سلامت انسان و محیط زیست است.

با یادآوری تأیید مجدد اصول اعلامیه ریو در مورد محیط زیست و توسعه توسط فرآزمایی توسعه پایدار سازمان ملل متحد از جمله و به‌ویژه مسؤولیت‌های مشترک اما متمایز و تصدیق شرایط و توانایی‌های مربوط به دولت‌ها و نیاز به اقدام جهانی؛

با آگاهی از نگرانی‌های بهداشتی به ویژه در کشورهای در حال توسعه، ناشی از قرارگیری در معرض جیوه جمعیت آسیب‌پذیر، به‌ویژه زنان، کودکان و از طریق آنها، نسل‌های آتی؛

با توجه به آسیب‌پذیری‌های خاص بوم‌سازگان‌های قطب شمال و جوامع بومی به دلیل بزرگنمایی زیستی جیوه و آلودگی غذاهای سستی و با نگرانی در مورد جوامع بومی و به طور کلی‌تر در ارتباط با اثرات جیوه؛

با تصدیق درسهای اساسی از بیماری میناماتا، به ویژه اثرات جدی بهداشتی و زیست محیطی ناشی از آلودگی جیوه، و نیاز به حصول اطمینان از مدیریت مناسب جیوه و جلوگیری از چنین رویدادهایی در آینده؛

با تأکید بر اهمیت حمایت‌های مالی، فنی، فن‌آوری، و ظرفیت‌سازی، به ویژه برای کشورهای در حال توسعه و کشورهای با اقتصاد در حال گذار به منظور تقویت توانایی‌های ملی مدیریت جیوه و ارتقای اجرای مؤثر کنوانسیون؛

همچنین با تصدیق فعالیت‌های سازمان بهداشت جهانی در حفاظت از سلامت انسان در ارتباط با جیوه و نقش موافقتنامه‌های زیست‌محیطی چندجانبه مربوط به ویژه کنوانسیون بازل درباره کنترل انتقالات برون‌مرزی مواد زاید زیان‌بخش و دفع آنها و کنوانسیون روتردام در مورد آیین اعلام رضایت قبلی برای برخی مواد شیمیایی و سموم دفع آفات خطرناک در تجارت بین‌المللی؛

با تصدیق اینکه این کنوانسیون و دیگر موافقتنامه‌های بین‌المللی در زمینه محیط زیست و تجارت مورد حمایت متقابل هستند با تأکید بر اینکه هیچ چیز در این کنوانسیون برای تأثیر بر حقوق و تعهدات برگرفته هر عضو از هر موافقتنامه بین‌المللی موجود در نظر گرفته نشده است. با درک اینکه محتویات اسناد فوق برای ایجاد یک سلسله مراتب میان این کنوانسیون و سایر اسناد بین‌المللی در نظر گرفته نشده‌اند. با توجه به اینکه هیچ چیز در این کنوانسیون مانع از اتخاذ اقدامات اضافی داخلی یک عضو طبق مفاد این کنوانسیون در تلاش برای حفاظت از سلامت انسان و محیط زیست در قبال قرار گرفتن در معرض جیوه طبق دیگر تعهدات آن عضو به موجب حقوق بین‌الملل حاکم نمی‌گردد. به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- هدف

هدف این کنوانسیون حفاظت از سلامت انسان و محیط زیست از انتشار و رهاسازی جیوه و ترکیبات جیوه از منابع انسان‌ساز آن است.

ماده ۲- تعاریف

از نظر این کنوانسیون:

الف- «معدن‌کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال)» به معنی معدن‌کاری طلا است که توسط یک فرد یا مؤسسات کوچک با سرمایه‌گذاری و تولید محدود انجام می‌شود.

ب- «بهترین فنون در دسترس» به معنی فنونی است که بیشترین اثر را بر جلوگیری و در صورت عدم امکان، در کاهش انتشار و رهاسازی جیوه به هوا، آب و خاک و همچنین بر تأثیرات چنین انتشار و رهاسازی بر محیط زیست به‌طور کلی، با توجه به ملاحظات اقتصادی و فنی برای یک عضو مشخص یا تأسیسات مشخص در سرزمین آن عضو دارد. در این زمینه:

۱- «بهترین» به معنی مؤثرترین در دستیابی به سطح کلی بالایی از حفاظت از محیط زیست به طور کلی است.

۲- فنون «در دسترس» در مورد یک عضو مشخص یا تأسیسات مشخص در سرزمین آن عضو به معنی فنی هستند که در سطحی توسعه یافته‌اند که به آن عضو اجازه اجراء در یک بخش صنعت مربوط به موجب شرایط فنی و اقتصادی پایدار و مناسب با توجه به هزینه‌ها و منافع را بدهد، خواه این فنون در سرزمین آن عضو مورد استفاده قرار گیرند یا نگیرند، یا توسعه داده شوند یا نشوند، آن فنون طبق آنچه که آن عضو تعیین نموده در دسترس کاربر تأسیسات قرارگیرد؛ و

۳- «فنون» به معنی فن‌آوری‌های مورد استفاده، شیوه‌های عملیاتی و روشهای طراحی، ساخت، نگهداری، بهره‌برداری و خارج سازی از خط تأسیسات است.

پ- «بهترین شیوه‌های زیست محیطی» به معنی کاربرد ترکیبی از مناسب ترین راهبردها و اقدامات کنترلی زیست محیطی است.

ت- «جیوه» به معنی عنصر جیوه (هاش جی‌ا با شماره ثبت شناسایی ۷۴۳۹-۹۷-۶) است.

ث- «ترکیب جیوه» به معنی هر ماده شامل اتمهای جیوه و یک یا چند اتم از عناصر شیمیایی دیگر است که تنها با واکنش‌های شیمیایی می‌تواند به ترکیبات مختلف تفکیک گردد.

ج- «محصولات حاوی جیوه» به معنی یک محصول یا جزئی از محصول است که حاوی جیوه یا ترکیبات جیوه هستند که عمداً به آن اضافه شده‌اند.

چ- «عضو» عبارت از یک دولت یا سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای است که رضایت خود را برای التزام به این کنوانسیون اعلام کرده‌است و کنوانسیون در مورد آن لازم‌الاجراء است.

ح- «اعضای حاضر و رأی دهنده» به معنی اعضای حاضر و رأی دهنده مثبت یا منفی در نشست اعضاء است.

خ- «معدن کاری مقدماتی جیوه» به معنی معدن کاری است که در آن ماده اصلی مورد کاوش، جیوه است.

د- «سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای» به معنی سازمانی است که توسط دولت‌های حاکم در یک منطقه مشخصی ایجاد شده است و کشورهای عضو آن در رابطه با موضوعاتی که این کنوانسیون ناظر بر آنها است، به آن سازمان صلاحیت داده‌اند و به آن اختیار داده شده است تا طبق مقررات داخلی خود برای امضا، تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به کنوانسیون اقدام نماید.

ذ- «استفاده مجاز» به معنی هرگونه استفاده عضو از جیوه یا ترکیبات جیوه طبق این کنوانسیون، شامل اما نه محدود به استفاده‌های طبق مواد (۳)، (۴)، (۵)، (۶) و (۷) است.

ماده ۳- منابع تأمین جیوه و تجارت آن

۱- از نظر این ماده:

الف- اشاره به «جیوه» شامل ترکیبات جیوه با سایر مواد از جمله آلیاژهای جیوه، با غلظت جیوه حداقل نود و پنج درصد (۹۵٪) وزنی است، و
ب- «ترکیب جیوه» به معنی کلرید جیوه (۱) (به عنوان جیوه سفید نیز شناخته می‌شود)، اکسید جیوه (۲)، سولفات جیوه (۲)، نیترات جیوه (۲)، سیماب و سولفید جیوه است.

۲- مفاد این ماده نباید در موارد زیر اعمال شود:

الف- مقادیر جیوه یا ترکیبات آن که برای استفاده در تحقیقات در مقیاس آزمایشگاهی یا به عنوان یک استاندارد مرجع هستند؛ یا
ب- مقادیر بسیار ناچیز طبیعی جیوه یا ترکیبات جیوه موجود در محصولات مانند فلزات غیر جیوه‌ای، سنگ معدن، یا محصولات معدنی از جمله ذغال سنگ، یا محصولات مشتق از این مواد، و مقادیر بسیار ناچیز ناخواسته در محصولات شیمیایی؛ یا

ب- محصولات حاوی جیوه

۳- هر عضو نباید اجازه انجام معدن کاری مقدماتی جیوه را از تاریخ لازم الاجراء شدن کنوانسیون برای آن، در حال اجراء نمی باشد، در سرزمین خود صادر کند.

۴- هر عضو باید اجازه انجام معدن کاری مقدماتی جیوه در سرزمین خود را که در تاریخ لازم الاجراء شدن کنوانسیون برای آن، در حال اجراء بوده است، تنها برای یک دوره حداکثر پانزده ساله پس از آن تاریخ صادر کند. در طی این مدت، جیوه حاصل از آن معدن کاری باید تنها در تولید محصولات حاوی جیوه طبق ماده (۴)، در فرآیندهای تولید طبق ماده (۵) استفاده شود، یا طبق ماده (۱۱) با استفاده از عملیاتی که به فرآوری، بازیافت، تعمیر، استفاده مستقیم یا استفاده های جایگزین منجر نمی شود، امحاء شود.

۵- هر عضو باید:

الف- برای شناسایی انبارهای فردی با بیش از پنجاه تن جیوه یا ترکیبات جیوه، همچنین منابع تولید انبارهای جیوه با تولید سالانه بیش از ده تن که در داخل سرزمین آن عضو قرار دارد تلاش کند،

ب- چنانچه عضوی مشخص نماید که جیوه اضافی ناشی از انهدام تأسیسات کلرقلیایی در دسترس است، اقدام لازم را اتخاذ نماید تا اطمینان حاصل شود امحای این جیوه طبق دستورالعمل های مدیریت صحیح زیست محیطی موضوع جزء (الف) بند (۳) ماده (۱۱)، با استفاده از عملیاتی که به فرآوری، بازیافت، تعمیر، استفاده مستقیم یا استفاده های جایگزین منجر نمی شود.

۶- هر عضو نباید اجازه انجام صادرات جیوه را صادر کند به جز:

الف- به عضوی که به یک عضو صادرکننده اعلام رضایت کتبی نموده است و تنها برای اهداف زیر:

۱- استفاده مجاز برای کشور واردکننده به موجب این کنوانسیون؛ یا

- ۲- ذخیره نمودن موقت صحیح زیست محیطی طبق ماده (۱۰)؛ یا
- ب- به یک کشور غیرعضوی که به یک عضو صادرکننده اعلام رضایت کتبی نموده است از جمله گواهینامه‌ای که بیانگر آن است که:
- ۱- کشور غیرعضو در حال انجام اقداماتی برای حصول اطمینان از حفاظت از سلامت انسان و محیط زیست و اطمینان از رعایت مفاد مواد (۱۰) و (۱۱) توسط آن عضو است؛ و
- ۲- این جیوه تنها برای استفاده مجاز توسط یک عضو به موجب این کنوانسیون یا برای ذخیره نمودن موقت صحیح زیست محیطی طبق ماده (۱۰) استفاده خواهد شد.
- ۷- عضو صادرکننده می‌تواند بر یک اطلاعیه کلی به دبیرخانه توسط عضو یا کشور غیرعضو واردکننده به عنوان اعلام رضایت کتبی مقرر در بند (۶) تکیه کند. این اطلاعیه کلی باید هرگونه شرایطی را تنظیم کند که به موجب آن، کشور عضو یا غیرعضو واردکننده اعلام رضایت می‌کند. اطلاعیه می‌تواند در هر زمان توسط آن عضو یا کشور غیرعضو ابطال شود. دبیرخانه باید ثبت عمومی همه این اظهارنامه‌ها را نگهداری کند.
- ۸- هر عضو نباید واردات جیوه از یک کشور غیرعضو را که به آن اعلام رضایت کتبی خواهد کرد، مجاز کند، مگر اینکه که کشور غیرعضو گواهینامه‌ای را ارائه نموده باشد که آن جیوه از منابعی نمی‌باشد که به موجب بند (۳) و جزء (ب) بند (۵) غیرمجاز شناخته شده‌اند.
- ۹- عضوی که اطلاعیه کلی اعلام رضایت به موجب بند (۷) را ارائه می‌دهد، می‌تواند تصمیم بگیرد که بند (۸) را اعمال نکند، مگر اینکه محدودیت‌های جامعی را در مورد صادرات جیوه حفظ نماید و اقدامات داخلی را برای حصول اطمینان از مدیریت شدن جیوه وارداتی به روش صحیح زیست محیطی اجراء کند. عضو باید اطلاعیه‌ای را در مورد این تصمیم از جمله اطلاعات مشروح از محدودیت‌های صادراتی و اقدامات نظارتی داخلی خود و

نیز اطلاعاتی در مورد مقادیر و کشورهای مبدا جیوه وارد شده از کشور غیرعضو به دبیرخانه ارائه کند. دبیرخانه باید ثبت عمومی همه این اطلاعیه‌ها را نگهدارد. کارگروه اجراء و رعایت باید هر یک از اطلاعیه‌های مزبور و اطلاعات پشتیبانی‌کننده را طبق ماده (۱۵) بررسی و ارزیابی کند و می‌تواند در صورت اقتضاء به فرآهمایی اعضاء پیشنهاد بدهد.

۱۰- رویه مندرج در بند (۹) باید تا پایان اجلاس دوم فرآهمایی اعضاء قابل دسترس باشد. پس از آن زمان، رویه مزبور دیگر نباید در دسترس باشد، به جز در رابطه با عضوی که اطلاعیه‌ای را به موجب بند (۹) پیش از پایان اجلاس دوم کنفرانس اعضاء ارائه کرده باشد، مگر اینکه فرآهمایی اعضاء بنا بر رأی اکثریت نسبی اعضاء حاضر و رأی دهنده تصمیم دیگری بگیرد.

۱۱- هر عضو باید در گزارش ارائه شده خود به موجب ماده (۲۱)، اطلاعاتی را درج کند که نشان می‌دهد الزامات این ماده رعایت شده است.

۱۲- فرآهمایی اعضاء باید در اولین اجلاس خود، راهنمایی بیشتری را در ارتباط با این ماده به ویژه در رابطه با جزء (الف) بند (۵)، بندهای (۶) و (۸) فراهم آورد و محتوای مقرر در گواهینامه موضوع جزء (ب) بند (۶) و بند (۸) را تدوین و تصویب کند.

۱۳- فرآهمایی اعضاء باید ارزیابی کند آیا تجارت ترکیبات خاص جیوه، در راستای هدف این کنوانسیون است و بررسی نماید آیا ترکیبات خاص جیوه باید با فهرست شدن در یک پیوست اضافی تصویب شده طبق ماده (۲۷) مشمول بندهای (۶) و (۸) قرار گیرد یا نگیرد.

ماده ۴- محصولات حاوی جیوه

۱- هر عضو با اتخاذ اقدامات مناسب نباید اجازه ساخت، واردات یا صادرات محصولات حاوی جیوه مندرج در بخش اول پیوست (الف) را پس از تاریخ مشخص شده برای خروج آن محصولات بدهد، مگر چنانچه در پیوست

(الف) برای آن استثناء در نظر گرفته شده باشد یا به موجب ماده (۶) مشمول معافیت شده باشد.

۲- یک عضو می‌تواند به عنوان جایگزینی برای بند (۱)، در زمان تصویب یا لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه پیوست (الف) در مورد آن، مشخص نماید که راهبردها یا اقدامات مختلفی را در خصوص محصولات مندرج در بخش اول پیوست (الف) اجراء خواهد کرد. یک عضو تنها در صورتی می‌تواند این گزینه را انتخاب کند که بتواند نشان دهد که قبلاً توانسته است میزان تولید، واردات و صادرات بخش زیادی از محصولات مندرج در بخش اول پیوست (الف) را تا حد زیادی کاهش داده است یا راهبردها و اقداماتی را جهت کاهش استفاده جیوه در سایر محصولات که در بخش اول فهرست (الف) درج نشده‌اند، در زمان اعلام تصمیم خود به دبیرخانه برای استفاده از این گزینه، انجام داده است. به‌علاوه عضوی که این گزینه را انتخاب می‌کند:

الف- باید شرحی از راهبردها یا اقدامات انجام شده از جمله میزان جیوه کاهش داده شده را در اولین فرصت به فرآهمایی اعضاء گزارش نماید.

ب- باید راهبردها یا اقداماتی را برای کاهش مصرف جیوه در هر یک از محصولات مندرج در بخش اول پیوست (الف) که در مورد آنها نتیجه قابل توجهی حاصل نشده است، اجراء کند.

پ- باید اقدامات بیشتری را برای نیل به کاهش بیشتر بررسی نماید.

ت- نباید واجد شرایط برای ادعای معافیت به موجب ماده (۶) برای آن گروه از محصولاتی باشد که برای آنها این گزینه انتخاب شده است.

حداکثر پنج سال پس از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون، فرآهمایی اعضاء باید به عنوان بخشی از فرآیند بازنگری به موجب بند (۸)، پیشرفت کار و اثربخشی اقدامات انجام شده به موجب این بند را بازنگری نماید.

۳- هر عضو باید در خصوص محصولات حاوی جیوه مندرج در بخش دوم پیوست (الف) طبق مفاد مندرج در آن اقداماتی را اتخاذ نماید.

۴- دبیرخانه باید براساس اطلاعات ارائه شده توسط اعضا، اطلاعاتی را در خصوص محصولات حاوی جیوه و گزینه‌های جایگزین آن، جمع‌آوری و نگهداری نماید و اطلاعات مزبور را برای همگان قابل دستیابی کند. دبیرخانه باید سایر اطلاعات مربوط ارائه شده توسط اعضا را نیز برای عموم قابل دسترس نماید.

۵- هر عضو باید اقداماتی را اتخاذ کند تا از گنجانیدن محصولات حاوی جیوه‌ای که تولید، واردات و صادرات آنها برای آن عضو به موجب این ماده ممنوع شده است، در محصولات مونتاژ شده جلوگیری نماید.

۶- هر عضو باید تا پیش از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون برای آن، از تولید و توزیع تجاری محصولات حاوی جیوه که در زمره هیچ یک از مصارف شناخته شده محصولات حاوی جیوه نیستند، جلوگیری نماید، مگر اینکه نتایج ارزیابی خطرات و منافع آن محصول بیانگر داشتن فواید بهداشت انسان و زیست محیطی باشد. هر عضو باید در صورت اقتضاء اطلاعات مربوط به این قبیل محصولات، از جمله اطلاعات راجع به خطرات و منافع آن محصول برای بهداشت انسان و زیست محیطی را به دبیرخانه ارائه نماید. دبیرخانه این اطلاعات را در دسترس عموم قرار خواهد داد.

۷- هر عضو می‌تواند پیشنهاد اضافه شدن یک محصول حاوی جیوه به پیوست (الف) را که باید شامل اطلاعات راجع به امکان دسترسی، امکان‌سنجی فنی و اقتصادی، خطرات و منافع بهداشتی و زیست محیطی جایگزین‌های بدون جیوه آن محصول یا در نظر گرفتن اطلاعات مربوط به بند (۴) به دبیرخانه ارائه نماید.

۸- فرآهمایی اعضا باید حداکثر پنج سال پس از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون، پیوست (الف) را بازنگری نماید و می‌تواند اصلاحات آن پیوست را طبق ماده (۲۷) بررسی کند.

۹- فرآهمایی اعضا در بازنگری پیوست (الف) به موجب بند (۸)، باید حداقل موارد زیر را در نظر بگیرد:

الف- هر پیشنهاد ارائه شده به موجب بند (۷)؛

ب- اطلاعات قابل دسترس به موجب بند(۴)؛ و

ب- دسترسی اعضاء به گزینه‌های جایگزین بدون جیوه که با در نظر گرفتن خطرات و منافع بهداشت انسانى و زیست محیطى از لحاظ فنى و اقتصادى امکان پذیر هستند.

ماده ۵- فرآیندهای تولیدی که در آن جیوه یا ترکیبات آن استفاده می‌شوند
۱- از نظر این ماده و پیوست(ب)، فرآیندهای تولیدی که در آنها از جیوه یا ترکیبات آن استفاده می‌گردد نباید شامل فرآیندهایی که محصولات حاوی جیوه در آنها استفاده می‌شود، فرآیندهای ساخت محصولات حاوی جیوه یا فرآیندهای پردازش پسماندهای جیوه باشند.

۲- هر عضو با انجام اقدامات مناسب نباید اجازه استفاده از جیوه یا ترکیبات آن را در فرآیندهای تولیدی مندرج در بخش اول پیوست(ب) برای فرآیندهای منفرد، پس از تاریخ تعیین شده برای متوقف نمودن استفاده از آنها بدهد به جز در مواردی که آن عضو معافیتی را به موجب ماده(۶) این کنوانسیون به ثبت رسانده باشد.

۳- هر عضو باید اقداماتی را اتخاذ کند تا استفاده از جیوه یا ترکیبات آن را در فرآیندهای مندرج در بخش دوم پیوست(ب) طبق مفاد مندرج در آن محدود نماید.

۴- دبیرخانه باید براساس اطلاعات ارائه شده توسط اعضاء، اطلاعات مربوط به فرآیندهای مصرف کننده جیوه یا ترکیبات آن و جایگزین‌های آنها را گردآوری و نگهداری نماید و اطلاعات مزبور را برای همگان قابل دسترس کند. سایر اطلاعات مربوط نیز می‌تواند توسط اعضاء ارائه شود و توسط دبیرخانه برای همگان قابل دسترس گردد.

۵- هر عضو دارنده یک یا چند تأسیسات که از جیوه یا ترکیبات آن در فرآیندهای تولیدی مندرج در پیوست(ب) استفاده می‌کند باید:

الف- در خصوص انتشار و رهاسازی جیوه یا ترکیبات آن که ناشی از

تأسیسات مزبور می‌باشند، اقداماتی را اتخاذ نماید؛

ب- در گزارش‌های خود که به موجب ماده (۲۱) ارائه شده است، اطلاعات راجع به اقدامات اتخاذ شده به موجب این بند را درج نماید؛ و

پ- تلاش کند تا حداکثر سه سال پس از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون برای آن، تأسیسات موجود در سرزمین خود را که از جیوه یا ترکیبات آن در فرآیندهای مندرج در پیوست (ب) استفاده می‌کنند، شناسایی نماید و اطلاعات مربوط به تعداد و نوع تأسیسات مزبور و مقدار حدودی جیوه یا ترکیبات جیوه مصرفی سالانه در آن تأسیسات را به دبیرخانه ارائه کند. این اطلاعات باید توسط دبیرخانه برای همگان قابل دسترس گردد.

۶- هر عضو نباید اجازه استفاده از جیوه یا ترکیبات آن را در تأسیسات استفاده کننده از فرآیندهای تولیدی مندرج در پیوست (ب) که تا پیش از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون برای آن، وجود نداشته است، بدهد. هیچ‌گونه معافیتی نباید در مورد این قبیل تأسیسات اعمال شود.

۷- هر عضو باید از توسعه هر تأسیسات استفاده کننده از فرآیندهای تولیدی که در آنها از جیوه یا ترکیبات آن به طور عمدی استفاده می‌شود و تا پیش از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون وجود نداشته‌اند جلوگیری کند، جز در مواردی که آن عضو بتواند برای قانع کردن فرآهمایی اعضای نشان دهد فرآیندهای تولیدی دارای منافع زیست محیطی و بهداشتی مشخص هستند و هیچ‌گونه بدون جیوه‌ای که از نظر اقتصادی و فنی قابل دسترس باشد و چنین منافی را با خود همراه داشته باشد وجود ندارد.

۸- اعضاء تشویق می‌شوند تا اطلاعات راجع به توسعه فن‌آوری‌های نوین مربوط، گزینه‌های جایگزین بدون جیوه که از نظر فنی و اقتصادی قابل دسترسی هستند، اقدامات و فنون احتمالی برای کاهش و در صورت امکان حذف کاربرد جیوه و ترکیبات آن و انتشار و رهاسازی جیوه و ترکیبات آن ناشی از فرآیندهای تولیدی مندرج در پیوست (ب) را تبادل نمایند.

۹- هر عضو می تواند پیشنهاد اصلاح پیوست (ب) را به منظور درج یک فرآیند تولیدی که در آن جیوه یا ترکیبات آن استفاده می شود، ارائه دهد. پیشنهاد مزبور باید شامل اطلاعات راجع به امکان دسترسی، امکان سنجی فنی و اقتصادی، خطرات و منافع بهداشتی و زیست محیطی جایگزین های بدون جیوه آن محصول باشد.

۱۰- فرآهمایی اعضای باید حداکثر پنج سال پس از تاریخ لازم الاجراء شدن این کنوانسیون، پیوست (ب) را بازنگری نماید و می تواند اصلاحات آن پیوست را طبق ماده (۲۷) بررسی کند.

۱۱- فرآهمایی اعضای باید در هر گونه بازنگری پیوست (ب) به موجب بند (۱۰) باید حداقل موارد زیر را در نظر بگیرد:

الف- هر پیشنهاد ارائه شده به موجب بند (۹)؛

ب- اطلاعات قابل دسترس به موجب بند (۴)؛ و

پ- دسترسی اعضای به گزینه های جایگزین بدون جیوه که با در نظر گرفتن خطرات و منافع بهداشت انسانی و زیست محیطی از لحاظ فنی و اقتصادی امکان پذیر هستند.

ماده ۶- معافیت های قابل استفاده بنا به درخواست عضو

۱- هر کشور یا سازمان همگرایی اقتصادی منطقه ای می تواند یک یا چند معافیت از تاریخ های توقف مندرج در پیوستهای (الف) و (ب)، که از این پس به عنوان «معافیت» نامیده می شود را در موارد زیر با ارسال اطلاعیه کتبی به دبیرخانه اعلام نماید:

الف- در هنگام عضو شدن در این کنوانسیون؛ یا

ب- در صورت اضافه شدن هر محصول حاوی جیوه به عنوان اصلاح پیوست (الف) یا اضافه شدن هر فرآیند تولیدی که در آن جیوه استفاده شده به عنوان اصلاح پیوست (ب) حداکثر تا تاریخی که در آن اصلاحیه حاکم، برای آن

عضو لازم الاجراء می شود. هر یک از موارد ثبت، باید به همراه بیانیه توضیحی در خصوص نیاز آن عضو برای معافیت باشد.

۲- یک معافیت می تواند یا برای یک دسته بندی مندرج در فهرست پیوست (الف) یا (ب)، یا برای دسته بندی فرعی تعیین شده توسط هر کشور یا سازمان همگرایی اقتصادی منطقه ای ثبت شود.

۳- نام هر عضوی که یک یا چند معافیت دارد، باید در دفتر ثبت مشخص گردد. دبیرخانه باید دفتر ثبت را ایجاد و نگهداری و برای همگان نیز قابل دسترس نماید.

۴- دفتر ثبت باید شامل:

الف- فهرستی از اعضائی باشد که دارای یک یا چند معافیت است.

ب- معافیت یا معافیت های ثبت شده برای هر عضو؛ و

پ- زمان پایان هر معافیت

۵- همه معافیت ها به موجب بند (۱)، پنج سال پس از تاریخ توقف مربوط به موارد مندرج در پیوست (الف) یا (ب) منقضی خواهند شد، مگر اینکه دوره کوتاه تری توسط عضو در دفتر ثبت مشخص شده باشد.

۶- فرآهمایی اعضا می تواند بر اساس درخواست یک عضو برای تمدید زمان معافیت برای پنج سال، تصمیم گیری کند، مگر اینکه آن عضو، زمان کوتاه تری را درخواست نماید. فرآهمایی اعضا برای تصمیم گیری خود باید موارد زیر را در نظر بگیرد:

الف- گزارش توجیهی آن عضو در خصوص نیاز به تمدید معافیت و رئوس اقدامات برعهده گرفته شده و طراحی شده برای رفع نیاز به معافیت به محض آن که امکان پذیر شود.

ب- اطلاعات قابل دسترس از جمله در خصوص دسترس بودن محصولات و فرآیندهای جایگزین که عاری از جیوه هستند یا متضمن مصرف جیوه کمتری

نسبت به میزان مورد نظر برای معافیت است؛ و

پ- اقدامات برنامه‌ریزی شده یا در حال اجراء برای نگهداری جیوه به روشهای صحیح زیست محیطی و دفع پسماندهای جیوه. یک معافیت می‌تواند تنها یک بار برای هر زمان توقف هر محصول تمدید گردد.

۷- یک عضو می‌تواند در هر زمانی با اعلام کتبی به دبیرخانه از معافیت انصراف دهد. انصراف از معافیت در تاریخ مشخص شده در اطلاعیه نافذ خواهد شد.

۸- علی‌رغم بند (۱)، هیچ کشور یا سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای نمی‌تواند معافیتی را پس از پنج سال از تاریخ توقف محصول یا فرآیند مربوط مندرج در پیوست‌های (الف) و (ب) ثبت نماید، مگر اینکه یک یا چند عضو که برای آن محصول یا فرآیند کماکان ثبت معافیت کرده‌اند، به موجب بند (۶) مجوز تمدید دریافت کرده باشند. در چنین مواردی یک کشور یا سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای می‌تواند در زمانهای در نظر گرفته شده در جزءهای (الف) و (ب) بند (۱) برای آن محصول یا فرآیند معافیتی را ثبت کند که باید ده سال پس از تاریخ مربوط به توقف آن محصول یا فرآیند منقضی گردد.

۹- هیچ عضوی نمی‌تواند در هر زمان پس از ده سال پس از تاریخ توقف تولید محصول یا فرآیند مندرج در پیوست‌های (الف) و (ب) معافیت معتبری را داشته باشد.

۷- ماده معدن‌کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال)

۱- اقدامات مندرج در این ماده و پیوست (پ) در مورد معدن‌کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال) و فرآیند استحصال طلا از سنگ معدن با استفاده از مخلوط جیوه اعمال می‌گردد.

۲- هر عضوی که دارای معدن‌کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال) و فرآیند مشمول این ماده در سرزمین خود است باید برای

کاهش و اگر امکان پذیر باشد حذف استفاده از جیوه و ترکیبات آن و همچنین کاهش و حذف انتشار و رهاسازی جیوه ناشی از معدن کاری و فرآیند مزبور در محیط زیست اقدام نماید.

۳- هر عضو اگر در هر زمانی تشخیص دهد که معدن کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال) در سرزمین آن، بیشتر از مقدار ناچیز است باید مراتب را به دبیرخانه اطلاع بدهد. در صورت تشخیص مزبور، آن عضو باید:

الف- برنامه اقدام ملی را طبق پیوست (پ) تهیه و اجراء نماید.

ب- برنامه اقدام ملی خود را حداکثر سه سال پس از لازم الاجراء شدن این کنوانسیون برای آن، یا سه سال پس از اعلام به دبیرخانه - هر کدام مؤخرتر باشد- به دبیرخانه؛ و

پ- پس از آن، هر سه سال، پیشرفت حاصل شده در ایفای تعهدات خود به موجب این ماده را بازنگری نماید و در گزارش ارائه شده خود به موجب ماده (۲۱) بازنگری های مزبور را درج نماید.

۴- اعضاء می توانند برای نیل به اهداف این ماده با یکدیگر و در صورت اقتضاء با سازمان های بین دولتی و سایر نهادها همکاری نمایند. این همکاری ها ممکن است شامل موارد زیر باشد:

الف- تدوین راهبردهایی برای جلوگیری از استفاده از جیوه یا ترکیبات آن در معدن کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال)

ب- آموزش، توسعه و ابتکارات ظرفیت سازی

پ- ترغیب تحقیق در روشهای جایگزین پایدار بدون جیوه

ت- مهیا نمودن کمک فنی و مالی

ث- مشارکت برای کمک به اجرای تعهدات خود به موجب این ماده؛ و

ج- استفاده از سازوکارهای موجود تبادل اطلاعات برای افزایش سطح

دانش، بهترین شیوه‌های زیست محیطی و فن‌آوری‌های جایگزین که به لحاظ زیست محیطی، فنی، اجتماعی و اقتصادی ماندگار هستند.

ماده ۸- انتشار

۱- این ماده در ارتباط با کنترل و چنانچه امکان‌پذیر باشد، کاهش انتشار «جیوه و ترکیبات آن» به اتمسفر که به طور کلی «جیوه کل» نامیده می‌شود، از طریق انجام اقداماتی برای کنترل انتشار از منابع نقطه‌ای مشمول دسته بندی‌های منبع مندرج در پیوست (ت) است.

۲- از نظر این ماده:

الف- «انتشار» به معنی انتشار جیوه یا ترکیبات آن در اتمسفر است.

ب- «منبع مربوط» به معنی منبعی است که نام آن مشمول یکی از دسته‌بندی‌های منبع مندرج در پیوست (ت) باشد. یک عضو می‌تواند چنانچه بخواهد، معیارهایی را برای تعیین منابع مشمول دسته‌بندی‌های مندرج در فهرست (ت) تدوین نماید به شرطی که معیارهای در نظر گرفته شده برای هر دسته‌بندی به گونه‌ای باشد که شامل حداقل هفتاد و پنج درصد (۷۵٪) انتشار ناشی آن دسته‌بندی باشد.

پ- «منبع جدید» به معنی هر منبع مربوط مندرج در یک دسته‌بندی مندرج در پیوست (ت) است که ساخت یا تغییر اساسی آن حداقل یک سال پس از تاریخ‌های زیر شروع شده باشد:

۱- لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون برای عضو ذی‌ربط؛ یا

۲- لازم‌الاجراء شدن اصلاحیه پیوست (ت) برای عضو ذی‌ربط چنانچه منبع تنها به دلیل آن اصلاحیه، مشمول مفاد این کنوانسیون شود.

ت- «تغییر اساسی» به معنی تغییر منبع مربوط است که منجر به افزایش قابل توجهی در میزان انتشار گردد، به استثنای هر تغییری در میزان انتشار ناشی از بازیابی محصولات جانبی. تصمیم‌گیری در مورد اساسی بودن یا نبودن تغییر، با

عضو ذی ربط است.

- ث- «منبع موجود» به معنی هر منبع مربوطی به غیر از منبع جدید است.
- ج- «خدمت‌مجاز انتشار» به معنی حداکثر غلظت، جرم یا انتشار جیوه یا ترکیبات جیوه انتشار یافته از یک منبع نقطه‌ای است که اغلب به آن «جیوه کل» گفته می‌شود.
- ۳- هر عضو دارای منابع مربوط، باید برای کنترل انتشار اقدام نماید و می‌تواند برنامه ملی را تدوین کند که در آن اقداماتی را که قرار است برای کنترل انتشار اتخاذ شود، انتظارت خود، اهداف و نتایج، درج شده است. هر برنامه باید ظرف مدت چهار سال پس از تاریخ لازم‌الاجراء شدن کنوانسیون برای آن عضو، به فرآهمایی اعضاء ارائه گردد. اگر یک عضو، برنامه اجرایی را طبق ماده (۲۰) تدوین نماید، می‌تواند برنامه تهیه شده به موجب این بند را در آن درج کند.
- ۴- هر عضو در خصوص منابع جدید خود، باید استفاده از بهترین فنون در دسترس و بهترین شیوه‌های زیست محیطی برای کنترل و چنانچه امکان‌پذیر باشد کاهش انتشار را به محض آنکه قابل اقدام باشد اما حداکثر پنج سال پس از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون برای آن عضو مقرر کند. یک عضو می‌تواند حدود مجاز انتشار را که سازگار با کاربرد بهترین روشهای موجود هستند، استفاده کند.
- ۵- هر عضو برای منابع موجود خود، باید یک یا چند اقدام زیر را در هر برنامه ملی با در نظر گرفتن وضعیت ملی، قابلیت تخصیص و امکان‌سنجی فنی و اقتصادی اقدامات درج نماید و به محض اینکه امکان‌پذیر باشد اما حداکثر ده سال پس از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون برای آن، آنها را اجراء نماید:
- الف- هدف کمی برای کنترل و در صورت امکان کاهش انتشار منابع مربوط
- ب- خدمت‌مجاز انتشار برای کنترل و در صورت امکان کاهش انتشار از منابع مربوط
- پ- استفاده از بهترین فنون در دسترس و بهترین شیوه‌های زیست محیطی برای کنترل انتشار از منابع مربوط
- ت- راهبرد کنترل همزمان چند آلوده‌کننده که منافع مشترکی برای کنترل

انتشار جیوه در بر دارد.

ث- اقدامات جایگزین برای کاهش انتشار از منابع مربوط

۶- اعضاء می‌توانند برای همه منابع موجود اقدامات یکسانی را اعمال کنند یا می‌توانند در خصوص دسته‌بندی‌های منابع مختلف، اقدامات متفاوتی را اتخاذ کنند. هدف، پیشرفت متعارف در کاهش انتشار در طول زمان برای آن دسته از اقداماتی است که توسط عضو اتخاذ شده است.

۷- هر عضوی باید به محض اینکه امکان‌پذیر باشد اما حداکثر پنج سال پس از تاریخ لازم‌الاجراء شدن کنوانسیون برای آن، فهرست انتشار از منابع مربوط را تهیه نماید و پس از آن، فهرست مزبور را حفظ کند.

۸- فرآهمایی اعضاء، در اولین اجلاس خود، باید راهنماهای زیر را تصویب نماید:
الف- بهترین فنون در دسترس و بهترین شیوه‌های زیست محیطی با در نظر گرفتن هرگونه تفاوت بین منابع جدید و موجود و ضرورت کاهش اثرات متقابل آنها

ب- حمایت از اعضاء جهت اجرای اقدامات مندرج در بند(۵) به‌ویژه در تعیین اهداف و «حد مجاز انتشار»

۹- فرآهمایی اعضاء باید در اولین فرصت راهنماهای زیر را تصویب نماید:
الف- معیارهایی که اعضاء به موجب جزء (ب) بند (۲) می‌توانند تهیه کنند.
ب- روش شناسی تهیه فهرست انتشار

۱۰- فرآهمایی اعضاء باید راهنمای تهیه شده به موجب بندهای (۸) و (۹) را به طور مستمر بازنگری و در صورت اقتضاء به‌روزرسانی نماید. اعضاء باید راهنما را در اجرای مفاد مربوط این ماده مدنظر قرار دهند.

۱۱- هر عضو باید اطلاعات مربوط به اجرای این ماده، به ویژه اطلاعات مربوط به اقداماتی را که طبق بندهای (۴) تا (۷) اتخاذ کرده است و اثربخشی اقدامات را در گزارش‌های ارائه شده خود به موجب ماده (۲۱) درج نماید.

ماده ۹- رهاسازی

۱- این ماده در ارتباط با کنترل و در صورت امکان، کاهش رهاسازی جیوه و ترکیبات آن که اغلب به آن «جیوه کل» گفته می‌شود، از منابع نقطه‌ای مربوط، در خاک و آب است که در سایر مفاد این کنوانسیون مورد حکم قرار نگرفته‌اند.
۲- از نظر این ماده:

الف- «رها سازی» به معنی رها سازی جیوه یا ترکیبات آن در خاک یا آب است.
ب- «منابع مربوط» به معنی هر منبع نقطه‌ای انسان‌ساز مشخص رهاسازی است که توسط یک عضو مشخص شده و در سایر مفاد این کنوانسیون مورد حکم قرار نگرفته است.

پ- «منبع جدید» به معنی هر منبع مربوطی است که ساخت یا تغییر اساسی آن، حداقل یک سال پس از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون برای عضو ذی‌ربط شروع شده باشد.

ت- «تغییر اساسی» به معنی تغییرات منبع مربوط است که منجر به افزایش قابل توجهی در میزان رهاسازی گردد، به استثنای هر تغییر در میزان رهاسازی ناشی از بازیابی محصولات جانبی. تصمیم‌گیری در مورد اساسی بودن یا نبودن تغییر، با عضو ذی‌ربط است.

ث- «منبع موجود» به معنی هر منبع مربوطی به غیر از منبع جدید است.
ج- «حد مجاز رهاسازی» به معنی حد غلظت یا جرم جیوه یا ترکیب شده آن از یک منبع نقطه‌ای است که به آن اغلب «جیوه کل» گفته می‌شود.

۳- هر عضو باید حداکثر سه سال پس از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون برای آن و پس از آن به طور منظم دسته‌بندی‌های منبع نقطه‌ای مربوط را مشخص نماید.

۴- هر عضو دارای منابع مربوط، باید برای کنترل رهاسازی اقدام نماید و می‌تواند برنامه ملی را تدوین کند که در آن اقداماتی را که قرار است برای کنترل

رهاسازی اتخاذ شود، انتظارات خود، اهداف و نتایج، درج شده است. هر برنامه باید ظرف مدت چهارسال پس از تاریخ لازم الاجراء شدن کنوانسیون برای آن عضو، به فرآهمایی اعضای ارائه گردد. اگر یک عضو، برنامه اجرایی را طبق ماده (۲۰) تدوین نماید، می تواند برنامه تهیه شده به موجب این بند را در آن درج کند.

۵- اقدامات باید در صورت اقتضاء شامل یک یا چند مورد زیر باشد:

الف- حد مجاز رهاسازی برای کنترل و در صورت امکان کاهش رهاسازی از منابع مربوط

ب- استفاده از بهترین فنون در دسترس و بهترین شیوه های زیست محیطی

برای کنترل رهاسازی از منابع مربوط

پ- راهبرد کنترل همزمان چند آلوده کننده که منافع مشترکی برای کنترل رهاسازی جیوه در بر دارد.

ت- اقدامات جایگزین برای کاهش رهاسازی از منابع مربوط

۶- هر عضوی باید به محض این که امکان پذیر باشد اما حداکثر پنج سال پس از تاریخ لازم الاجراء شدن کنوانسیون برای آن، فهرست رهاسازی از منابع مربوط را تهیه نماید و پس از آن فهرست مزبور را حفظ کند.

۷- فرآهمایی اعضای، باید در اولین فرصت، راهنماهای زیر را تصویب نماید:

الف- بهترین فنون در دسترس و بهترین شیوه های زیست محیطی با در نظر گرفتن هرگونه تفاوت بین منابع جدید و موجود و ضرورت کاهش اثرات متقابل آنها

ب- روش شناسی تهیه فهرست رهاسازی

۸- هر عضو باید اطلاعات مربوط به اجرای این ماده، به ویژه اطلاعات مربوط به اقداماتی را که طبق بندهای (۳) تا (۶) اتخاذ کرده است و اثربخشی اقدامات را در گزارش های ارائه شده خود به موجب ماده (۲۱) درج نماید.

ماده ۱۰- ذخیره کردن موقت صحیح زیست محیطی جیوه به غیر از پسماندهای جیوه

۱- این ماده باید در مورد ذخیره کردن موقت جیوه و ترکیبات جیوه به گونه تعریف شده در ماده (۳) اعمال شود و در معنی تعریف شده از پسماند جیوه مندرج در ماده (۱۱) قرار نمی گیرد.

۲- هر عضو باید اقداماتی را اتخاذ کند تا از ذخیره شدن موقت و با روش صحیح زیست محیطی جیوه و ترکیبات آن که برای استفاده مجاز توسط یک عضو به موجب این کنوانسیون در نظر گرفته شده است، با در نظر گرفتن هر دستورالعملی و طبق هر الزامات مصوب به موجب بند (۳) اطمینان حاصل کند.

۳- فرآهمایی اعضای باید راهنماهای ذخیره موقت صحیح زیست محیطی جیوه و ترکیبات جیوه را با در نظر گرفتن هر راهنمای مربوط تهیه شده به موجب کنوانسیون بازل درباره کنترل انتقالات برون مرزی مواد زائد زیان بخش و دفع آنها و سایر راهنماهای مربوط تصویب نماید. فرآهمایی اعضای می تواند الزامات ذخیره موقت را در یک پیوست اضافی این کنوانسیون طبق ماده (۲۷) تصویب کند.

۴- اعضای باید در صورت اقتضاء با یکدیگر و سازمان های بین دولتی و سایر نهادهای مربوط به منظور افزایش ظرفیت سازی برای ذخیره موقت صحیح زیست محیطی جیوه و ترکیبات جیوه همکاری کنند.

ماده ۱۱- پسماندهای جیوه

۱- کنوانسیون بازل درباره کنترل انتقالات برون مرزی مواد زائد زیان بخش و دفع آنها باید در مورد پسماندهای مشمول این کنوانسیون برای اعضای کنوانسیون بازل اعمال گردد. اعضای این کنوانسیون که عضو کنوانسیون بازل نیستند باید آن تعاریفی را که در مورد پسماندهای مشمول این کنوانسیون اعمال می شود، به عنوان راهنما استفاده کنند.

۲- از نظر این کنوانسیون، پسماند جیوه یعنی مواد یا اشیائی که:

الف- از جیوه یا ترکیبات جیوه تشکیل می‌شوند.

ب- حاوی جیوه یا ترکیبات جیوه می‌باشند؛ یا

پ- آلوده به جیوه یا ترکیبات جیوه هستند.

به مقداری بیش از آستانه مربوط که توسط فرآهمایی اعضاء با همکاری نهادهای مربوط کنوانسیون بازل به روش هماهنگ تعریف شده است و به موجب مفاد قانون ملی یا این کنوانسیون دفع می‌شوند یا قرار است دفع شوند یا لازم است دفع شوند. این تعریف، شامل سرباره، سنگ ضایعاتی و باطله معدن، به جز ناشی از معدن‌کاری مقدماتی جیوه نمی‌گردد، مگر اینکه حاوی جیوه یا ترکیبات آن بالاتر از آستانه تعریف شده توسط فرآهمایی اعضاء باشد.

۳- هر عضو باید اقدامات مناسب را انجام دهد به گونه‌ای که پسماند جیوه:

الف- به شیوه صحیح زیست محیطی با در نظر گرفتن راهنماهای تدوین شده به موجب کنوانسیون بازل و طبق الزاماتی که فرآهمایی اعضاء باید در یک پیوست اضافی طبق ماده (۲۷) تصویب کند، مدیریت شود. فرآهمایی اعضاء در تدوین الزامات باید مقررات و برنامه‌های مدیریت پسماند را در نظر گیرد.

ب- برای استفاده مجاز یک عضو به موجب این کنوانسیون یا دفع صحیح زیست محیطی به موجب جزء (الف) بند (۳) تنها، فرآوری، بازیافت، احیاء یا استفاده مجدد مستقیم شود.

پ- برای اعضاء کنوانسیون بازل، از طریق مرزهای بین‌المللی، به جز به منظور دفع صحیح زیست محیطی طبق این ماده و آن کنوانسیون حمل و نقل نشود. در شرایطی که کنوانسیون بازل در مورد حمل و نقل از طریق مرزهای بین‌المللی اعمال نشود، یک عضو باید تنها با در نظر گرفتن قواعد، استانداردها و راهنماهای بین‌المللی مربوط، حمل و نقل مزبور را تجویز نماید.

۴- فرآهمایی اعضاء باید برای همکاری نزدیک با ارکان مربوط کنوانسیون بازل در بازنگری و در صورت اقتضاء به روزرسانی راهنماهای موضوع جزء

(الف) بند (۳) تلاش کند.

۵- اعضاء به همکاری با یکدیگر و با سازمان‌های بین دولتی مربوط و در صورت اقتضاء سایر نهادها، برای توسعه و حفظ ظرفیت جهانی، منطقه‌ای و ملی برای مدیریت پسماندهای جیوه به روش صحیح زیست محیطی تشویق می‌شوند.

ماده ۱۲- مکانهای آلوده

۱- هر عضو باید برای تدوین راهبردهای مناسب برای شناسایی و ارزیابی مکانهای آلوده به جیوه یا ترکیبات آن تلاش کند.

۲- هر اقدامی برای کاهش خطرات ناشی از چنین مکانهایی باید به روش صحیح زیست محیطی و در صورت اقتضاء همراه با ارزیابی خطرات جیوه یا ترکیبات جیوه موجود در آن مکانها برای سلامت انسان و محیط زیست صورت پذیرد.

۳- فرآهمایی اعضاء باید راهنمای مدیریت مکانهای آلوده را تصویب کند که می‌تواند شامل روشها و رهیافت‌هایی برای موارد زیر باشد:

الف- شناسایی و تعیین خصوصیات مکان

ب- تعامل با عموم مردم

پ- ارزیابی خطرات متوجه سلامت انسان و محیط زیست

ت- انتخاب‌هایی برای مدیریت خطرات ناشی از مکانهای آلوده

ث- برآورد منافع و هزینه‌ها؛ و

ج- اعتبارسنجی نتایج

۴- اعضاء به همکاری در تدوین راهبردها و اجرای فعالیت‌های شناسایی، ارزیابی، اولویت بندی، مدیریت و در صورت اقتضاء، پاکسازی مکانهای آلوده تشویق می‌شوند.

ماده ۱۳- منابع مالی و سازوکار آن

۱- هر عضو تعهد می‌کند که در حد توانایی‌های خود منابعی را در رابطه با آن دسته از فعالیت‌های ملی در نظر گرفته شده برای اجرای این کنوانسیون طبق

سیاست‌ها، اولویت‌ها، طرح‌ها و برنامه‌های ملی خود تأمین کند. این منابع می‌توانند شامل کمکهای مالی داخلی از طریق سیاست‌ها، راهبردهای توسعه و بودجه‌های ملی مربوط و کمکهای مالی دو جانبه و چند جانبه و نیز درگیر نمودن بخش خصوصی باشند.

۲- اثربخشی کلی اجرای این کنوانسیون توسط کشورهای عضو در حال توسعه به تأثیر اجرای این ماده مربوط می‌شود.

۳- منابع تأمین‌کننده کمکهای مالی و فنی چندجانبه، منطقه‌ای و دوجانبه، همچنین ظرفیت‌سازی و انتقال فن‌آوری، تشویق می‌گردند تا به صورت فوری سطح فعالیت‌های مربوط به جیوه با حمایت از کشورهای در حال توسعه عضو در اجرای این کنوانسیون در رابطه با منابع مالی، کمک فنی و انتقال فن‌آوری ارتقاء و افزایش یابد.

۴- اعضاء در اقدامات خود در رابطه با تأمین مالی باید نیازها و شرایط ویژه اعضائی را که کشورهای جزیره‌ای کوچک در حال توسعه یا کشورهای کمتر توسعه یافته هستند، به طور کامل در نظر بگیرند.

۵- بدینوسیله سازوکاری برای تأمین منابع مالی کافی، قابل پیش‌بینی و به موقع تعیین می‌شود. این سازوکار به منظور حمایت از کشورهای عضو در حال توسعه، و اعضاء با اقتصاد در حال گذار در اجرای الزامات آنها به موجب این کنوانسیون است.

۶- ساز و کار باید شامل موارد زیر باشد:

الف- صندوق امانی تسهیلات محیط زیست جهانی؛ و

ب- برنامه بین‌المللی ویژه برای حمایت از ظرفیت‌سازی و کمک فنی

۷- صندوق امانی تسهیلات محیط زیست جهانی باید منابع مالی جدید، قابل پیش‌بینی، کافی و به موقع برای تأمین هزینه‌های حمایت از اجرای این کنوانسیون را به گونه توافق‌شده در فرآهمایی اعضاء فراهم آورد. از نظر این کنوانسیون، صندوق امانی تسهیلات محیط زیست جهانی باید به موجب

راهنمایی فرآزمایی اعضای عمل کند و به آن پاسخگو باشد. فرآزمایی اعضای باید در مورد راهبردها، سیاست‌ها، اولویت‌های برنامه‌ای کلی و واجد شرایط بودن برای دسترسی و استفاده از منابع مالی راهنمایی‌هایی را تهیه کند. به علاوه، فرآزمایی اعضای باید در مورد فهرست شاخص دسته‌بندی فعالیت‌هایی که می‌توانند حمایت صندوق امانی تسهیلات محیط زیست جهانی را جذب کنند، راهنمایی‌هایی را تهیه کند. صندوق امانی تسهیلات محیط زیست جهانی باید منابع تأمین‌کننده هزینه‌های افزایشی مورد توافق منافع زیست محیطی جهانی و هزینه‌های کامل مورد توافق بعضی از فعالیت‌های توانمندسازی را فراهم آورد.

۸- صندوق امانی تسهیلات محیط زیست جهانی باید در فراهم آوردن منابع یک فعالیت، توانایی بالقوه کاهش جیوه یک فعالیت پیشنهادی را نسبت به هزینه‌های آن در نظر بگیرد.

۹- از نظر این کنوانسیون، برنامه موضوع جزء (ب) بند (۶) به موجب راهنمایی فرآزمایی اعضای عمل خواهد کرد و در قبال آن پاسخگو خواهد بود. فرآزمایی اعضای باید در اولین اجلاس خود، در مورد مؤسسه میزبان برای آن برنامه که باید یک نهاد موجود باشد، تصمیم‌گیری کند و باید برای آن، راهنمایی از جمله در مورد مدت زمان آن ارائه نماید. تمام اعضای و سایر ذی‌نفعان مربوط به ارائه داوطلبانه منابع مالی برای برنامه دعوت می‌شوند.

۱۰- فرآزمایی اعضای و نهادهای دربرگیرنده سازوکار مربوط، در اولین اجلاس فرآزمایی اعضای باید در مورد ترتیبی که باعث نافذ شدن بندهای فوق می‌شود، توافق کنند.

۱۱- فرآزمایی اعضای باید حداکثر در سومین اجلاس خود و از آن پس به‌طور منظم سطح تأمین مالی، راهنمای تهیه شده توسط فرآزمایی اعضای برای نهادهایی که عملیاتی کردن سازوکار ایجاد شده به موجب این ماده و اثر بخشی آن به آنها واگذار شده و توانایی آنها برای رسیدگی به نیازهای در حال تغییر کشورهای عضو در حال توسعه و کشورهای عضو با اقتصاد در حال گذار را

بازنگری نماید. فرآهمایی اعضاء باید بر اساس بازنگری مزبور اقدام مقتضی را برای بهبود اثربخشی سازوکار اتخاذ کند.

۱۲- تمام اعضاء با توجه به توانایی‌های خود برای مشارکت در سازوکار دعوت می‌شوند. سازوکار باید تأمین منابع از سایر منابع از جمله بخش خصوصی را تشویق کند و باید به دنبال اعمال نفوذ بر چنین منابعی برای فعالیتهایی باشد که از آنها پشتیبانی می‌کند.

ماده ۱۴- ظرفیت سازی، کمک فنی و انتقال فناوری

۱- اعضاء باید با توجه به توانایی‌های مربوط خود در فراهم آوری ظرفیت‌سازی و کمک فنی به موقع و مناسب برای کشورهای در حال توسعه، به ویژه کشورهای عضو کمتر توسعه یافته یا کشورهای جزیره‌ای کوچک و اعضای با اقتصاد در حال گذار برای کمک به آنها در اجرای تعهدات آنها به موجب این کنوانسیون همکاری کنند.

۲- ظرفیت سازی و کمک فنی به موجب بند (۱) و ماده (۱۳) می‌تواند از طریق موافقتنامه‌های منطقه‌ای، زیرمنطقه‌ای و ملی، از جمله مراکز موجود منطقه‌ای و زیرمنطقه‌ای، از طریق دیگر روشهای چند جانبه و دو جانبه و همچنین از طریق مشارکت، از جمله مشارکت‌های مربوط به بخش خصوصی انجام شود. همکاری و هماهنگی با سایر موافقتنامه‌های زیست محیطی چندجانبه در زمینه مواد شیمیایی و پسماندها باید در پی افزایش اثربخشی کمکهای فنی و اجرای آن باشد.

۳- کشورهای توسعه یافته و سایر اعضاء با توجه به قابلیت‌های خود باید با حمایت بخش خصوصی و در صورت اقتضاء سایر ذی‌نفعان مربوط، توسعه، انتقال، انتشار و دسترسی به فناوری‌های جایگزین صحیح زیست محیطی به‌روز در کشورهای در حال توسعه، به ویژه اعضای کمتر توسعه یافته و دیگر کشورهای جزیره‌ای کوچک و اعضای با اقتصاد در حال گذار را به منظور

تقویت ظرفیت آنها برای اجرای مؤثر این کنوانسیون ترغیب و تسهیل کنند.
۴- فرآهمایی اعضاء باید تا دومین اجلاس خود و از آن پس به طور منظم و با در نظر گرفتن مطالب ارائه شده و گزارش‌های از اعضاء از جمله موارد پیش‌بینی در ماده (۲۱) و اطلاعات تهیه شده توسط سایر ذی‌نفعان با در نظر گرفتن موارد زیر انجام دهد:

الف- بررسی اطلاعات در مورد ابتکارهای موجود و پیشرفت صورت‌گرفته در رابطه با فناوری‌های جایگزین

ب- نیازهای اعضاء به ویژه کشورهای در حال توسعه به فناوری‌های جایگزین؛ و

پ- شناسایی چالش‌های تجربه‌شده توسط اعضاء به ویژه کشورهای عضو در حال توسعه در انتقال فناوری‌ها

۵- فرآهمایی اعضاء باید پیشنهادهایی را در مورد چگونگی ارتقای بیشتر ظرفیت سازی، کمک فنی و انتقال فناوری به موجب این ماده ارائه دهد.

ماده ۱۵- کارگروه اجراء و رعایت

۱- بدینوسیله سازوکاری شامل کارگروهی به عنوان رکن فرعی فرآهمایی اعضاء برای ترغیب اجرای تمام مفاد این کنوانسیون و بررسی رعایت آن تشکیل می‌شود. این سازوکار از جمله کارگروه باید ماهیت تسهیل‌کننده داشته باشد و به توانایی‌های ملی مربوط و شرایط اعضاء توجه ویژه نماید.

۲- کارگروه باید اجرای تمام مفاد این کنوانسیون را ترغیب و رعایت آن را بررسی نماید. کارگروه باید موضوعات منفرد و نظام‌مند اجراء و رعایت را بسنجد و در صورت اقتضاء پیشنهادهایی را به فرآهمایی اعضاء ارائه دهد.

۳- کارگروه باید از پانزده عضو نامزد شده توسط اعضاء و منتخب توسط فرآهمایی اعضاء با توجه مقتضی به نمایندگی عادلانه جغرافیایی مبتنی بر پنج منطقه سازمان ملل متحد تشکیل شود؛ اولین اعضاء باید در اولین اجلاس

فرآزمایی اعضای و از آن پس طبق آیین کار مصوب فرآزمایی اعضای به موجب بند (۵) انتخاب شوند؛ اعضای کارگروه باید در زمینه مربوط به این کنوانسیون دارای صلاحیت باشند و تعادلی مناسب از تخصص را منعکس کنند.

۴- این کارگروه می تواند موضوعات را براساس موارد زیر بررسی نماید:

الف- مطالب ارائه شده کتبی از سوی هر عضو در خصوص رعایت کنوانسیون از سوی خود آن عضو

ب- گزارش های ملی طبق ماده (۲۱)؛ و

پ- درخواست های فرآزمایی اعضای

۵- کارگروه باید آیین کار خود را به دقت طراحی کند که باید توسط اجلاس دوم فرآزمایی اعضای تصویب شود؛ فرآزمایی اعضای می تواند وظایف بیشتری را برای کارگروه تصویب نماید.

۶- کارگروه باید تمام تلاش لازم را به عمل آورد تا توصیه های آن براساس اجماع اتخاذ شود. چنانچه تمام تلاشها برای رسیدن به اجماع بی نتیجه بماند و هیچ اجماعی حاصل نشود، توصیه های مزبور باید به عنوان آخرین راه حل با رأی سه چهارم اکثریت اعضای حاضر و رأی دهنده براساس حدنصاب دو سوم اعضای تصویب شود.

ماده ۱۶- جنبه های سلامتی

۱- اعضای به انجام موارد زیر تشویق می شوند:

الف- ترغیب تدوین و اجرای راهبردها و برنامه های شناسایی خطر و حفاظت جمعیت از آن، به ویژه جمعیت آسیب پذیر که می تواند شامل تصویب دستورالعمل های سلامتی دانش بنیان در ارتباط با قرارگیری در معرض جیوه و ترکیبات آن، هدف گذاری برای کاهش قرارگیری در معرض جیوه و در صورت اقتضاء آموزش عمومی با مشارکت بخش بهداشت عمومی و دیگر بخشهای دخیل باشد.

ب- ترغیب تدوین و اجرای برنامه‌های آموزشی و پیش‌گیرانه دانش‌بنیان در خصوص قرارگیری شغلی در معرض جیوه و ترکیبات جیوه

پ- ارتقای خدمات بهداشتی مناسب برای پیشگیری، درمان و مراقبت از جمعیت متأثر از قرارگیری در معرض جیوه یا ترکیبات جیوه

ت- پایه‌ریزی و در صورت اقتضاء تقویت ظرفیت‌های تخصصی نهادی و بهداشتی برای پیشگیری، تشخیص، درمان و پایش خطرات سلامتی مربوط به قرارگیری در معرض جیوه و ترکیبات جیوه

۲- فرآهمایی اعضاء با توجه به مطالب یا فعالیت‌های مربوط به سلامت باید:

الف- با سازمان بهداشت جهانی، سازمان بین‌المللی کار و در صورت اقتضاء دیگر سازمان‌های بین‌دولتی مربوط مشورت و همکاری کند.

ب- همکاری و تبادل اطلاعات با سازمان بهداشت جهانی، سازمان بین‌المللی کار و در صورت اقتضاء دیگر سازمان‌های بین‌دولتی مربوط را ترغیب کند.

ماده ۱۷- تبادل اطلاعات

۱- هر عضو باید تبادل موارد زیر را تسهیل کند:

الف- اطلاعات علمی، فنی، اقتصادی و حقوقی در مورد جیوه و ترکیبات جیوه از جمله سم‌شناسی، سم‌شناسی بومی و ایمنی

ب- اطلاعات در مورد کاهش یا حذف تولید، استفاده، تجارت، انتشار و رهاسازی جیوه و ترکیبات جیوه

پ- اطلاعات در مورد جایگزین‌های مناسب فنی و اقتصادی موارد زیر:

۱- محصولات حاوی جیوه

۲- فرآیندهای تولید که در آنها جیوه یا ترکیبات جیوه استفاده می‌شوند؛ و

۳- فعالیت‌ها و فرآیندهایی که جیوه یا ترکیبات جیوه را منتشر یا رها می‌کنند.

از جمله اطلاعاتی در مورد خطرات سلامت و محیط زیست و هزینه‌ها و منافع اقتصادی و اجتماعی چنین جایگزین‌هایی؛ و

ت- اطلاعات شناسایی امراض مسری در زمینه اثرات بهداشتی مربوط به قرارگیری در معرض جیوه و ترکیبات جیوه، با همکاری نزدیک با سازمان بهداشت جهانی و در صورت اقتضاء دیگر سازمان‌های مربوط

۲- اعضاء می‌توانند به‌طور مستقیم اطلاعات موضوع بند(۱) را از طریق دبیرخانه یا با همکاری سایر سازمان‌های مربوط از جمله و در صورت اقتضاء دبیرخانه‌های کنوانسیون‌های مواد شیمیایی و پسماندها تبادل کنند.

۳- دبیرخانه باید همکاری در تبادل اطلاعات موضوع این ماده و نیز همکاری با سازمان‌های مربوط از جمله دبیرخانه‌های موافقتنامه‌های چندجانبه زیست محیطی و سایر ابتکارهای بین‌المللی را تسهیل کند. علاوه بر اطلاعاتی از اعضاء، این اطلاعات باید شامل اطلاعاتی از سازمان‌های بین‌دولتی و غیردولتی با تخصص در زمینه جیوه و از نهادهای ملی و بین‌المللی با این تخصص باشد.

۴- هر عضو باید یک کانون ملی را برای تبادل اطلاعات به موجب این کنوانسیون از جمله در خصوص رضایت اعضای واردکننده به موجب ماده(۳) تعیین کند.

۵- از نظر این کنوانسیون، اطلاعات در مورد سلامت و ایمنی انسان و محیط‌زیست نباید محرمانه تلقی شوند. اعضائی که سایر اطلاعات را به موجب این کنوانسیون تبادل می‌کنند، باید از هرگونه اطلاعات محرمانه با توافق متقابل حفاظت کنند.

ماده ۱۸- آموزش، آگاهی‌رسانی و اطلاعات همگانی

۱- هر عضو باید در حد توان خود موارد زیر را ترغیب و تسهیل نماید:

الف- ارائه اطلاعات موجود در موارد زیر به همگان:

۱- اثرات زیست‌محیطی و بهداشتی جیوه و ترکیبات جیوه

۲- جایگزین‌های جیوه و ترکیبات جیوه

۳- موارد تعیین شده در بند(۱) ماده(۱۷)

۴- نتایج فعالیت‌های تحقیقاتی، توسعه‌ای و پیشی خود به موجب ماده (۱۹)؛ و

۵- فعالیت‌هایی به منظور ایفای تعهدات خود به موجب این کنوانسیون؛
ب- آموزش، تعلیم و آگاهی‌رسانی عمومی مربوط به اثرات قرارگیری در معرض جیوه و ترکیبات جیوه بر سلامت انسان و محیط زیست با همکاری سازمان‌های بین‌دولتی و غیردولتی مربوط و در صورت اقتضاء جمعیت آسیب‌پذیر

۲- هر عضو باید در صورت امکان برای گردآوری و انتشار اطلاعات در مورد برآورد مقادیر سالانه جیوه و ترکیبات جیوه که از طریق فعالیت‌های انسانی منتشر، رها یا دفع می‌شوند، از سازوکارهای موجود استفاده کند یا تدوین سازوکارهایی از قبیل دفاتر ثبت رهاسازی و انتقال آلودگی را در مد نظر داشته باشد.

ماده ۱۹- تحقیق، توسعه و پیش

۱- اعضاء باید با در نظر گرفتن شرایط و توانایی‌های مربوط خود برای توسعه و بهبود موارد زیر تلاش کنند:

الف- فهرست‌های موارد استفاده، مصرف و انتشار انسان‌ساز جیوه و ترکیبات جیوه به هوا و رهاسازی جیوه و ترکیبات جیوه به آب و خاک

ب- مدل‌سازی و پیش‌جغرافیایی میزان جیوه و ترکیبات جیوه در جمعیت‌های آسیب‌پذیر و واسطه‌های زیستی و واسطه‌های زنده‌ای همچون ماهی، پستانداران دریایی، لاک‌پشت و پرندگان دریایی و نیز همکاری در گردآوری و تبادل نمونه‌های مربوط و مناسب

پ- برآورد اثرات جیوه و ترکیبات جیوه بر سلامت انسان و محیط‌زیست علاوه بر اثرات اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی به‌ویژه از نظر جمعیت‌های آسیب‌پذیر

ت- روش‌شناسی هماهنگ برای فعالیت‌های برعهده گرفته شده به موجب
جزء‌های (الف)، (ب) و (پ)

ث- اطلاعات در مورد چرخه زیست‌محیطی، حمل و نقل (از جمله حمل و
نقل و ته‌نشست دراز مدت)، تغییر شکل و سرنوشت جیوه و ترکیبات جیوه در
دامنه‌ای از زیست‌بوم‌ها با در نظر گرفتن تمایز میان انتشار و رهاسازی انسانی و
طبیعی جیوه و انتقال مجدد جیوه از محلی که به‌طور طولانی مدت در آنجا
ته‌نشست کرده بود.

ج- اطلاعات در مورد تجارت و بازرگانی جیوه و ترکیبات جیوه و
محصولات حاوی جیوه؛ و

چ- اطلاعات و تحقیق بر روی قابلیت دسترسی فنی و اقتصادی به
محصولات و فرآیندهای فاقد جیوه و بهترین شیوه‌های زیست‌محیطی به منظور
کاهش و پایش انتشار و رهاسازی جیوه و ترکیبات جیوه

۲- اعضاء باید در صورت اقتضاء شبکه‌های پایش و برنامه‌های تحقیقاتی
موجود را برای انجام فعالیت‌های مشخص شده در بند (۱) ایجاد نمایند.

ماده ۲۰- برنامه‌های اجرایی

۱- هر عضو می‌تواند در پی یک برآورد اولیه، یک برنامه اجرایی را با توجه به
شرایط داخلی خود، برای ایفای تعهدات به موجب این کنوانسیون تهیه کند و
انجام دهد. به محض اینکه طرح مذکور تهیه شود باید به دبیرخانه ارائه گردد.

۲- هر عضو باید برنامه اجرایی را با توجه به شرایط داخلی خود و با
مراجعه به راهنمای تهیه شده توسط فرآهمایی اعضاء و سایر راهنماهای مربوط
بازنگری و به‌روز نماید.

۳- اعضاء باید در به عهده‌گرفتن کار موضوع بندهای (۱) و (۲)، با ذی‌نفعان
ملی برای تسهیل تهیه، اجراء، مرور و به‌روزرسانی برنامه‌های اجرایی خود
مشورت کنند.

۴- اعضاء می توانند برای تسهیل اجرای این کنوانسیون بر اساس برنامه های منطقه ای نیز همکاری و هماهنگی نمایند.

ماده ۲۱- گزارش دهی

۱- هر عضو باید گزارش خود را در خصوص اقدامات انجام گرفته برای اجرای مفاد این کنوانسیون و میزان اثربخشی این اقدامات و چالشهای احتمالی در دستیابی به اهداف این کنوانسیون تهیه و از طریق دبیرخانه به فرآهمایی اعضاء ارائه نماید.

۲- هر عضو باید در گزارش خود اطلاعات خواسته شده در مواد (۳)، (۵)، (۷)، (۸) و (۹) این کنوانسیون را درج نماید.

۳- فرآهمایی اعضاء باید در اولین اجلاس خود در خصوص زمان و چهارچوب گزارش دهی که قرار است توسط اعضاء رعایت شود با توجه به مطلوبیت هماهنگ کردن گزارش دهی با سایر کنوانسیون های مواد شیمیایی و پسماند مربوط، تصمیم گیری نماید.

ماده ۲۲- ارزیابی اثربخشی

۱- فرآهمایی اعضاء باید با شروع حداکثر شش سال پس از تاریخ لازم الاجراء شدن این کنوانسیون و پس از آن به صورت ادواری در فواصل زمانی که توسط فرآهمایی اعضاء تصمیم گیری خواهد شد، اثربخشی این کنوانسیون را ارزیابی نماید.

۲- فرآهمایی اعضاء باید به منظور تسهیل ارزیابی در اولین اجلاس خود، ایجاد ترتیباتی را در نظر بگیرد تا داده های پایشی قابل مقایسه در مورد حضور و حرکت جیوه و ترکیبات جیوه در محیط زیست و همچنین میزان جیوه و ترکیبات جیوه مشاهده شده در بدن موجودات زنده و جمعیت های آسیب پذیر را در اختیار فرآهمایی قرار گیرد.

۳- ارزیابی باید بر مبنای اطلاعات علمی، زیست محیطی، فنی، اقتصادی و

مالی موجود از جمله موارد زیر انجام شود:

الف- گزارش‌ها و سایر اطلاعات پایشی که به موجب بند(۲) در اختیار فرآزمایی اعضاء قرار گرفته است.

ب- گزارش ارائه شده به موجب ماده (۲۱)

پ- اطلاعات و توصیه‌های ارائه شده به موجب ماده (۱۵)؛ و

ت- گزارش و سایر اطلاعات مربوط به کارکرد کمکهای مالی، انتقال فناوری و ترتیبات ظرفیت‌سازی صورت گرفته به موجب این کنوانسیون

ماده ۲۳- فرآزمایی اعضاء

۱- بدینوسیله فرآزمایی اعضاء ایجاد می‌شود.

۲- اولین اجلاس فرآزمایی اعضاء باید حداکثر یک سال پس از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون توسط مدیر اجرایی برنامه محیط‌زیست سازمان ملل متحد تشکیل شود. پس از آن، نشستهای عادی فرآزمایی اعضاء باید در فواصل منظم که توسط فرآزمایی مشخص می‌شود، برگزار گردد.

۳- نشستهای فوق‌العاده فرآزمایی اعضاء در زمانهای دیگری که ممکن است فرآزمایی ضروری تشخیص دهد یا با درخواست کتبی هر عضو، مشروط بر این که ظرف مدت شش‌ماه از تاریخ ارسال درخواست توسط دبیرخانه به اعضاء، مورد حمایت حداقل یک‌سوم اعضاء قرار گیرد، برگزار می‌گردد.

۴- فرآزمایی اعضاء باید در اولین اجلاس خود به اتفاق آراء در مورد آیین کار و قواعد مالی خود و هر تشکیلات فرعی خود و همچنین مقررات مالی حاکم بر کارکرد دبیرخانه توافق و آنها را تصویب نماید.

۵- فرآزمایی اعضاء باید اجرای این کنوانسیون را به‌طور مداوم بازنگری و ارزیابی نماید. فرآزمایی باید وظایف واگذار شده به آن از سوی این کنوانسیون را انجام دهد و به این منظور باید:

الف- نهادهای فرعی را که برای اجرای این کنوانسیون ضروری تشخیص

می دهد، تشکیل دهد.

ب- در صورت اقتضاء با سازمان های بین المللی صلاحیتدار و نهادهای بین دولتی و غیردولتی همکاری نماید.

پ- به صورت منظم همه اطلاعاتی را که به موجب ماده (۲۱) در دسترس فرآهمایی و دبیرخانه قرار گرفته است، بررسی نماید.

ت- هر توصیه ارائه شده به آن به وسیله کارگروه اجراء و رعایت را بررسی نماید.

ج- هر اقدام دیگری را که ممکن است برای رسیدن به اهداف این کنوانسیون مقرر شده باشد، بررسی نماید و برعهده گیرد.

چ- پیوست های (الف) و (ب) را به موجب مواد (۴) و (۵) بازنگری نماید.

۶- سازمان ملل متحد و سازمان های تخصصی آن و آژانس بین المللی انرژی اتمی و همچنین هر کشور غیرعضو این کنوانسیون می توانند در اجلاس فرآهمایی اعضاء به عنوان ناظر شرکت نمایند. هر نهاد یا آژانس، خواه ملی یا بین المللی، دولتی یا غیردولتی که واجد صلاحیت در امور مشمول این کنوانسیون است و دبیرخانه را از تمایل خود برای شرکت در یک اجلاس فرآهمایی اعضاء به عنوان ناظر آگاه نموده است، می تواند پذیرفته شود، مگر اینکه حداقل یک سوم اعضاء حاضر ابراز مخالفت نمایند. پذیرش و شرکت ناظران با رعایت آیین کار مصوب فرآهمایی اعضاء خواهد بود.

ماده ۲۴- دبیرخانه

۱- بدینوسیله دبیرخانه تأسیس می گردد.

۲- وظایف دبیرخانه عبارتند از:

الف- تمهید ترتیباتی برای اجلاس فرآهمایی اعضاء و نهادهای فرعی آن و

خدمات رسانی برای آنها در صورت لزوم

ب- تسهیل کمک رسانی به اعضاء به ویژه کشورهای در حال توسعه و

اعضاء با اقتصاد در حال گذار بنا به درخواست آنها، برای اجرای این کنوانسیون

ب- در صورت اقتضاء هماهنگی با دبیرخانه نهادهای بین‌المللی مربوط به ویژه سایر کنوانسیون‌های مواد شیمیایی و پسماند

ت- کمک به اعضاء برای تبادل اطلاعات مربوط برای اجرای این کنوانسیون
ث- تهیه گزارش‌های دوره‌ای براساس اطلاعات دریافتی به موجب مواد (۱۵) و (۲۱) و سایر اطلاعات موجود و در دسترس اعضاء قرار دادن آنها

ج- برقراری ترتیبات اداری و قراردادی به موجب رهنمود کلی فرآهمایی اعضاء، به گونه‌ای که ممکن است برای انجام مؤثر وظایف آن ضروری باشد؛ و
چ- انجام سایر وظایف دبیرخانه‌ای تعیین شده در این کنوانسیون و وظایف دیگری که ممکن است به وسیله فرآهمایی اعضاء تعیین شده باشد.

۳- وظایف دبیرخانه‌ای برای این کنوانسیون توسط مدیر اجرایی برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد انجام خواهد شد، مگر اینکه فرآهمایی اعضاء با سه چهارم اکثریت اعضاء حاضر و رأی‌دهنده تصمیم بگیرد که وظایف دبیرخانه‌ای را به یک یا چند سازمان بین‌المللی دیگر محول کند.

۴- فرآهمایی اعضاء با مشورت نهادهای بین‌المللی مناسب می‌تواند همکاری و هماهنگی پیشرفته‌ای را بین دبیرخانه و دبیرخانه‌های سایر کنوانسیون‌های مواد شیمیایی و پسماند پیش‌بینی نماید. فرآهمایی اعضاء با مشورت نهادهای بین‌المللی مناسب می‌تواند راهنمایی بیشتری را در خصوص این موضوع فراهم نماید.

ماده ۲۵- حل و فصل اختلاف‌ها

۱- اعضاء باید تلاش نمایند هرگونه اختلاف بین خود در ارتباط با تفسیر یا اجرای این کنوانسیون را از طریق مذاکره یا سایر روشهای مسالمت‌آمیز به انتخاب خود، حل و فصل نمایند.

۲- عضوی که سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای نباشد، می‌تواند به هنگام تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون یا در هر زمان پس از آن، در یک سند کتبی به امین اسناد اعلام نماید که در خصوص هر نوع اختلاف مربوط

به تفسیر یا اجرای این کنوانسیون، یک یا هر دو شیوه حل اختلاف زیر را در رابطه با هر عضوی که همین تعهد را می‌پذیرد، به‌طور اجباری به رسمیت می‌شناسد:

- الف- داوری طبق تشریفات مندرج در بخش اول پیوست (ث)؛
- ب- ارجاع اختلاف به دیوان بین‌المللی دادگستری
- ۳- عضوی که سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای است، می‌تواند اعلامیه‌ای را با اثر مشابه در ارتباط با داوری طبق بند (۲) صادر نماید.
- ۴- اعلامیه ارائه شده طبق بند (۲) یا (۳) تا زمان انقضای آن طبق شرایط مندرج در آن یا تا سه ماه پس از تاریخ سپردن یادداشت کتبی فسخ آن به امین اسناد، لازم‌الاجراء باقی خواهد ماند.
- ۵- انقضای اعلامیه، یادداشت فسخ یا اعلامیه جدید به هیچ نحو نباید بر جریان دعوی مطروح نزد دیوان داوری یا دیوان بین‌المللی دادگستری تأثیر گذارد مگر آنکه طرفهای اختلاف به گونه دیگری توافق نمایند.
- ۶- چنانچه طرفهای اختلاف، روش یکسانی را برای حل و فصل اختلاف به موجب بند (۲) یا (۳) نپذیرفته باشند، و چنانچه نتوانند اختلاف خود را طی دوازده ماه پس از صدور اطلاعیه یک عضو به دیگری مبنی بر وجود اختلاف بین آنها بر اساس روش اشاره شده در بند (۱) حل و فصل نمایند، اختلاف باید بنا به درخواست یکی از طرفهای اختلاف به کمیسیون مصالحه ارجاع شود. تشریفات مندرج در بخش دوم پیوست (ث) در مورد مصالحه به موجب این ماده باید اعمال شود.

ماده ۲۶- اصلاحات کنوانسیون

- ۱- اصلاح این کنوانسیون ممکن است از سوی هر عضو پیشنهاد گردد.
- ۲- اصلاح این کنوانسیون باید در اجلاس فرآهمایی اعضاء به تصویب برسد. متن هر اصلاحیه پیشنهادی باید حداقل شش ماه پیش از اجلاسی که

اصلاحیه جهت تصویب پیشنهاد می‌شود، توسط دبیرخانه به اعضاء ارسال گردد. دبیرخانه باید اصلاحیه پیشنهادی را به امضاء کنندگان این کنوانسیون و جهت اطلاع به امین اسناد نیز ارسال نماید.

۳- اعضاء باید هرگونه تلاشی را برای حصول به توافق از طریق اجماع در خصوص هر اصلاحیه پیشنهادی این کنوانسیون به عمل آورند. چنانچه تمام تلاشها برای حصول به اجماع به نتیجه نرسد و هیچ گونه توافقی حاصل نشود، به عنوان آخرین راه حل، اصلاحیه باید با رأی اکثریت سه چهارم اعضاء حاضر و رأی‌دهنده در جلسه تصویب گردد.

۴- اصلاحیه مصوب باید به وسیله امین اسناد جهت تنفیذ، پذیرش یا تصویب به تمام اعضاء ارسال شود.

۵- تنفیذ، پذیرش یا تصویب اصلاحیه باید به طور کتبی به آگاهی امین اسناد برسد. اصلاحیه مصوب طبق بند (۳) در نودمین روز پس از تاریخ سپردن اسناد تنفیذ، پذیرش یا تصویب توسط حداقل سه چهارم اعضاء که در زمان تصویب اصلاحیه عضو بوده‌اند، برای اعضائی که به ملتزم شدن به آن رضایت داده‌اند، لازم‌الاجراء خواهد شد. پس از آن، اصلاحیه برای هر عضو دیگر در نودمین روز پس از تاریخی لازم‌الاجراء خواهد شد که آن عضو سند خود مبنی بر تصویب، پذیرش یا تأیید اصلاحیه را بسپارد.

ماده ۲۷- تصویب و اصلاح پیوست‌ها

۱- پیوست‌های این کنوانسیون بخش جدا نشدنی آن محسوب می‌گردد مگر اینکه به گونه دیگری صریحاً قید شده باشد. هر ارجاعی به این کنوانسیون همزمان ارجاع به هر یک از پیوست‌های آن تلقی می‌شود.

۲- هرگونه پیوست‌های اضافی مصوب پس از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون، باید محدود به موضوعات علمی، فنی یا اداری باشد.

۳- تشریفات زیر باید در مورد پیشنهاد، تصویب و لازم‌الاجراء شدن

پیوستهای اضافی این کنوانسیون اعمال گردد:

الف- پیوستهای اضافی باید طبق تشریفات مندرج در بندهای (۱) تا (۳) ماده (۲۶) پیشنهاد شود.

ب- هر عضوی که قادر به پذیرش پیوست اضافی نباشد باید مراتب را به طور کتبی ظرف مدت یک سال از تاریخ مکاتبه امین اسناد در مورد تصویب پیوست مزبور، به آگاهی امین اسناد برساند. امین اسناد باید اطلاعیه دریافتی مزبور را بدون تأخیر به آگاهی همه اعضاء برساند. یک عضو می تواند در هر زمان به آگاهی امین اسناد برساند که اطلاعیه پیشین خود مبنی بر عدم پذیرش پیوست اضافی را پس می گیرد و پیوست بر این اساس برای آن عضو با رعایت جزء (پ) لازم الاجراء خواهد شد؛ و

پ- پس از انقضای یک سال از تاریخ مکاتبه امین اسناد در مورد تصویب پیوست اضافی، پیوست مزبور برای تمام اعضائی که اطلاعیه عدم پذیرش را طبق مفاد جزء (ب) ارائه نکرده باشند لازم الاجراء خواهد شد.

۴- پیشنهاد، تصویب و لازم الاجراء شدن اصلاحیه های پیوستهای این کنوانسیون باید طبق همان تشریفات باشد که برای پیشنهاد، تصویب و لازم الاجراء شدن پیوستهای اضافی به این کنوانسیون وجود دارد، مگر اینکه اصلاحیه پیوست در مورد هر عضوی که اعلامیه ای را طبق بند (۵) ماده (۳۰) در خصوص اصلاح پیوستها لازم الاجراء نشود، در این صورت، هرگونه اصلاحیه مزبور برای عضو مزبور در نودمین روز پس از تاریخ سپردن سند خود نزد امین اسناد در مورد تنفیذ، پذیرش، تصویب، یا الحاق به آن اصلاحیه لازم الاجراء خواهد شد.

۵- چنانچه پیوستهای اضافی یا اصلاحیه پیوست در رابطه با اصلاحیه این کنوانسیون باشد، پیوست اضافی یا اصلاحیه تا زمانی که اصلاحیه کنوانسیون لازم الاجراء نشود، لازم الاجراء نخواهد شد.

ماده ۲۸- حق رأی

۱- هر عضو این کنوانسیون تنها یک رأی خواهد داشت مگر در مواردی که

در بند (۲) پیش‌بینی شده است.

۲- سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای در مورد موضوعاتی که در صلاحیت آن است باید حق رأی خود را با تعداد آرائی اعمال کند که معادل تعداد کشورهای عضو آن که عضو این کنوانسیون هستند، می‌باشد. سازمان مزبور نباید حق رأی خود را چنانچه هر کشور عضو آن، حق رأی خود را اعمال نماید، اعمال کند و برعکس

ماده ۲۹- امضاء

این کنوانسیون جهت امضاء برای تمام کشورها و سازمان‌های همگرایی اقتصادی منطقه‌ای در تاریخ ۱۰ و ۱۱ اکتبر ۲۰۱۳ (۱۸ و ۱۹/۷/۱۳۹۲) در کوماموتو ژاپن و پس از آن در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک تا ۹ اکتبر سال ۲۰۱۴ (۱۳۹۳/۷/۱۷) مفتوح خواهد بود.

ماده ۳۰- تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق

۱- این کنوانسیون منوط به تنفیذ، پذیرش یا تصویب کشورها و سازمان‌های همگرایی اقتصادی منطقه‌ای است. این کنوانسیون برای الحاق کشورها و سازمان‌های همگرایی اقتصادی منطقه‌ای از روز پس از تاریخی مفتوح خواهد بود که در آن، این کنوانسیون جهت امضاء بسته می‌شود. اسناد باید تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق نزد امین اسناد سپرده شود.

۲- هر سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای که عضو این کنوانسیون می‌شود بدون اینکه هیچ‌یک از کشورهای عضو آن به عضویت کنوانسیون درآمده باشند، ملتزم به تمام تعهدات به موجب این کنوانسیون خواهد بود. در مورد چنین سازمانی که یک یا چند کشور عضو آن، عضو این کنوانسیون باشند، سازمان و کشورهای عضو آن باید در مورد مسؤولیت‌های مربوط خود برای اجرای تعهدات خود به موجب این کنوانسیون تصمیم بگیرند. در چنین مواردی، سازمان و کشورهای عضو آن محق نخواهند بود تا حقوق ناشی از این کنوانسیون را به‌طور همزمان اعمال نمایند.

۳- سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای باید در سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق خود، حدود صلاحیت خود را در خصوص موضوعات مورد حکم در این کنوانسیون اعلام کند. هر سازمان مزبور باید امین اسناد را از هرگونه تغییر در حدود صلاحیت خود نیز آگاه نماید و امین اسناد به نوبه خود باید اعضاء را آگاه کند.

۴- هر کشور یا سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای تشویق می‌گردد تا در زمان تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق خود به کنوانسیون، اطلاعاتی را در مورد اقدامات خود برای اجرای کنوانسیون به دبیرخانه اعلام نماید.

۵- هر عضو می‌تواند در سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق خود اعلام نماید که در مورد آن عضو، هرگونه اصلاحیه پیوست، تنها در صورت سپردن سند آن عضو در ارتباط با تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق، لازم الاجراء خواهد شد.

ماده ۳۱- لازم الاجراء شدن

۱- این کنوانسیون در نودمین روز پس از تاریخ سپردن پنجاهمین سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق لازم الاجراء خواهد شد.

۲- برای هر کشور یا سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای که این کنوانسیون را پس از سپردن پنجاهمین سند تصویب، پذیرش، تصویب یا الحاق، مورد تنفیذ، پذیرش یا تصویب قرار می‌دهد یا به آن ملحق می‌شود، کنوانسیون در نودمین روز پس از تاریخ سپردن سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق توسط چنین کشور یا سازمانی لازم الاجراء می‌گردد.

۳- از نظر بندهای (۱) و (۲)، هر سند سپرده‌شده توسط سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای نباید به عنوان سند اضافی علاوه بر اسناد سپرده‌شده به وسیله کشورهای عضو آن سازمان، محسوب گردد.

ماده ۳۲- قیود تحدید تعهد

هیچ گونه قید تحدید تعهدی را نمی‌توان در مورد این کنوانسیون در نظر گرفت.

شماره: ۴۷۲/۳۵۴۸۹

تاریخ: ۱۳۹۴/۵/۲۴

پست:

ماده ۳۳- انصراف از عضویت

- ۱- در هر زمان پس از گذشت سه سال از تاریخی که در آن این کنوانسیون برای عضویت لازم الاجراء می شود، آن عضو می تواند با تسلیم اطلاعیه کتبی به امین اسناد از عضویت در این کنوانسیون انصراف دهد.
- ۲- انصراف از عضویت پس از پایان یک سال از تاریخ دریافت اطلاعیه انصراف از عضویت توسط امین اسناد یا در تاریخ دیرتری که ممکن است در اطلاعیه مشخص شده باشد، نافذ خواهد شد.

ماده ۳۴- امین اسناد

دبیرکل سازمان ملل متحد، امین اسناد این کنوانسیون خواهد بود.

ماده ۳۵- متون معتبر

نسخه اصلی این کنوانسیون که متون عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیولی آن از اعتبار یکسان برخوردار است، نزد امین اسناد سپرده خواهد شد.

برای گواهی مراتب بالا، امضاءکنندگان زیر که به طور مقتضی برای این منظور مجاز می باشند، این کنوانسیون را امضاء کرده اند.

این کنوانسیون در کوماموتو ژاپن در روز دهم اکتبر دوهزار و سیزده (۱۳۹۲/۷/۱۸) تنظیم گردید.

شماره: ۴۷۲/۳۵۴۸۹

تاریخ: ۱۳۹۴/۵/۲۴

پست: _____

پیوست

پیوست (الف)

محصولات حاوی جیوه

محصولات زیر از این پیوست مستثنی هستند:

- الف- محصولات اساسی برای حفاظت کشور و استفاده‌های نظامی
- ب- محصولات مورد استفاده برای تحقیقات، استانداردها (کالیبراسیون) دستگاه‌ها و استانداردهای مرجع
- پ- سوئیچ‌ها و رله‌ها، لامپهای فلورسنت کاتد سرد و لامپهای فلورسنت الکتروود خارجی (سی‌سی‌اف‌ال و ای‌ای‌اف‌ال) برای صفحه نمایش‌های الکترونیکی و دستگاههای اندازه‌گیری، چنانچه گزینه ممکن بدون جیوه‌ای برای جایگزینی وجود نداشته باشد؛
- ت- محصولات مورد استفاده در آیین‌های سنتی یا مذهبی؛ و
- ث- واکسن‌های حاوی تیومرسال به عنوان مواد نگهدارنده

بخش اول- محصولات مشمول بند (۱) ماده (۴)

تاریخی که پس از آن، تولید، واردات یا صادرات محصولات مجاز نیست (تاریخ متوقف شدن)	محصولات حاوی جیوه
۲۰۲۰ (۱۳۹۹)	باتری‌ها به جزء باتری‌های گرد اکسید نقره - روی محتوی مقدار کمتر از ۲٪ جیوه و باتری‌های گرد روی- هوا محتوی کمتر از ۲٪ جیوه
۲۰۲۰ (۱۳۹۹)	سوئیچ‌ها و رله‌ها، به جز خازن‌های با ظرفیت بسیار بالا و پل‌های اندازه‌گیری و سوئیچ‌ها و رله‌های با فرکانس رادیویی بالا در دستگاههای کنترل و پایش با حداکثر مقدار ۲۰ میلی گرم جیوه در هر پل، سوئیچ یا رله
۲۰۲۰ (۱۳۹۹)	لامپهای فلورسنت فشرده (سی‌اف‌ال‌ها) برای مقاصد روشنایی عمومی که کمتر یا مساوی ۳۰ وات و با محتوای جیوه بیش از ۵ میلی گرم در هر لامپ هستند

۲۰۲۰ (۱۳۹۹)	لامپهای فلورسنت خطی (الافالها) برای مقاصد روشنایی عمومی: (الف) فسفر سه باند کمتر از ۶۰ وات محتوی بیش از ۵ میلی گرم جیوه در هر لامپ؛ (ب) فسفرها لوفسفات کمتر یا مساوی ۴۰ وات محتوی بیش از ۱۰ میلی گرم جیوه در هر لامپ
۲۰۲۰ (۱۳۹۹)	لامپهای بخار جیوه با فشار بالا (اچ پی ام وی) برای مقاصد روشنایی عمومی
۲۰۲۰ (۱۳۹۹)	جیوه در لامپهای فلورسنت کاند سرد و لامپهای فلورسنت الکتروود خارجی (سی سی افال و ای-ای افال) برای صفحه نمایش الکترونیکی: (الف) طول کوتاه (کمتر یا مساوی ۵۰۰ میلی متر) محتوی بیش از ۲/۵ میلی گرم جیوه در هر لامپ؛ (ب) طول متوسط (بیشتر از ۵۰۰ میلی متر و کمتر یا مساوی ۱۵۰۰ میلی متر) محتوای بیش از ۵ میلی گرم جیوه در هر لامپ؛ (پ) طول بلند (بزرگتر از ۱۵۰۰ میلی متر) محتوی بیش از ۱۳ میلی گرم جیوه در هر لامپ
۲۰۲۰ (۱۳۹۹)	محصولات آرایشی و بهداشتی (محتوای جیوه بالاتر از ۱ پی پی ام) از جمله صابون و کرم روشن کننده پوست به غیر از لوازم آرایشی و بهداشتی دورچشم چنانچه در آن جیوه به عنوان ماده نگهدارنده استفاده شده باشد و هیچ گونه نگهدارنده جایگزین موثر و بی خطر برای آن موجود نباشد.
۲۰۲۰ (۱۳۹۹)	افت کش ها و ضد عفونی کننده موضعی
۲۰۲۰ (۱۳۹۹)	(الف) فشارسنج های هوا؛ (ب) رطوبت سنج ها؛ (پ) فشار سنج های آبگرم ها و گازها؛ (ت) دماسنج ها؛ (ث) دستگاه سنجش فشار خون.

۱- در نظر نیست که لوازم آرایشی و بهداشتی، صابون یا کرم با مقدار ناچیز جیوه پوشش داده شود.

بخش دوم: محصولات مشمول بند (۳) ماده (۴)

مقررات	محصولات حاوی جیوه
اقداماتی که قرار است یک عضو انجام بدهد تا باعث کاهش استفاده از آمیزه (آمالگام) دندان‌ها شود باید بادر نظر گرفتن شرایط داخلی عضو و راهنمایی بین‌المللی مربوط باشد و باید شامل دو یا چند اقدام از فهرست زیر باشد: ۱- تعیین اهداف ملی با هدف انجام اقدامات جلوگیری‌کننده از پوسیدگی دندان و ارتقاء سلامت، در نتیجه به حداقل رساندن نیاز برای ترمیم دندان؛ ۲- تعیین اهداف ملی با هدف به حداقل رساندن استفاده از آن؛ ۳- ترویج استفاده از جایگزین‌های مقرون به صرفه و از نظر پزشکی مؤثر و عاری از جیوه برای ترمیم دندان؛ ۴- ترغیب پژوهش و تحقیقات مواد عاری از جیوه برای ترمیم دندان؛ ۵- تشویق نمایندگان سازمان‌های حرفه‌ای و دانشکده‌های دندانپزشکی برای آموزش و تربیت دانشجویان و متخصصان دندان برای استفاده از جایگزین‌های مواد ترمیمی دندان عاری از جیوه و ترغیب بهترین رویه‌های مدیریتی ۶- عدم تشویق برنامه‌ها و سیاست‌های بیمه‌ای که استفاده از آمیزه (آمالگام) دندان‌ها را به مواد ترمیمی عاری از جیوه ترجیح می‌دهند؛ ۷- تشویق برنامه‌ها و سیاست‌های بیمه‌ای که برای ترمیم دندان استفاده از گزینه‌های با کیفیت را به آمیزه (آمالگام) دندان‌ها ترجیح می‌دهند؛ ۸- محدودیت استفاده از آمیزه (آمالگام) دندان‌ها به شکل کپسولی آن؛ ۹- ترغیب استفاده از بهترین شیوه‌های زیست‌محیطی در تجهیزات دندانپزشکی برای کاهش میزان رهاسازی جیوه و ترکیبات آن در آب و خاک	آمیزه (آمالگام) دندان‌ها

شماره: ۴۷۲/۳۵۴۸۹

تاریخ: ۱۳۹۴/۵/۲۴

پست:

پیوست (ب)

فرآیندهای تولیدی که در آنها جیوه یا ترکیبات آن به کار می‌رود

بخش اول: فرآیندهای مشمول بند (۲) ماده (۵)

تاریخ توقف	فرآیندهای تولیدی که در آنها جیوه یا ترکیبات آن به کار می‌رود
۲۰۲۵ (۱۴۰۴)	تولید کلر آلکالی
۲۰۱۸ (۱۳۹۷)	تولید استالدفید که در آن جیوه یا ترکیبات جیوه به عنوان کاتالیزور استفاده می‌شود.

شماره: ۴۷۲/۳۵۴۸۹

تاریخ: ۱۳۹۴/۵/۲۴

پیت: _____

بخش دوم: فرآیندهای مشمول بند (۳) ماده (۵)

مقررات	فرآیندهای استفاده کننده از جیوه
اقداماتی که قرار است توسط اعضاء باید اتخاذ شود اما محدود به موارد زیر نمی شود: ۱- کاهش استفاده از جیوه در هر واحد تولیدی تا سال ۲۰۲۰ (۱۳۹۹) تا ۵۰ درصد نسبت به میزان مصرف در ۲۰۱۰ (۱۳۸۹)؛ ۲- ترغیب اقداماتی به منظور کاهش وابستگی به جیوه در معدن کاری مقدماتی؛ ۳- اتخاذ اقداماتی برای کاهش رهاسازی و انتشار جیوه به محیط زیست؛ ۴- حمایت از تحقیق و توسعه در ارتباط با کاتالیست ها و فرآیندهای بدون جیوه؛ ۵- ممنوعیت استفاده از جیوه، پنج سال پس از آنکه فرآهمایی اعضاء تأیید کرده باشد که دسترسی به کاتالیست های بدون جیوه، بر اساس فرآیندهای موجود از نظر فنی و اقتصادی امکان پذیر است؛ ۶- ارائه گزارش به فرآهمایی اعضاء در خصوص تلاش های خود برای شناسایی و یا توسعه گزینه ها و توقف استفاده از جیوه طبق ماده (۲۱)	تولید مونومر وینیل کلراید
اقداماتی که قرار است توسط اعضاء باید اتخاذ شود اما محدود به موارد زیر نمی شود: ۱- اقداماتی جهت کاهش استفاده از جیوه با هدف توقف این نوع استفاده هر چه سریعتر و در ظرف مدت ده سال پس از لازم الاجراء شدن این کنوانسیون؛ ۲- کاهش رهاسازی و انتشار جیوه در هر واحد تولیدی تا ۵۰ درصد تا سال ۲۰۲۰ (۱۳۹۹) نسبت به سال ۲۰۱۰ (۱۳۸۹)؛ ۳- ممنوعیت استفاده از جیوه خالص در معدن کاری مقدماتی؛	اتیلات یا متیلات سدیم یا پتاسیم

شماره: ۴۷۲/۳۵۴۸۹

تاریخ: ۱۳۹۴/۵/۲۴

پست

پست:

۴- حمایت از تحقیق و توسعه در ارتباط با فرآیندهای بدون جیوه؛ ۵- ممنوعیت استفاده از جیوه، پنج سال پس از آنکه فرآهمایی اعضاء تأیید کرده باشد که فرآیندهای بدون جیوه از نظر فنی و اقتصادی امکان‌پذیر است؛ ۶- ارائه گزارش به فرآهمایی اعضاء در خصوص تلاش‌های خود برای شناسائی و یا توسعه گزینه‌ها و توقف استفاده از جیوه طبق ماده (۲۱)	تولید پلی اورتان با استفاده از کاتالیست جیوه‌ای
اقداماتی که قرار است توسط اعضاء باید اتخاذ شود اما محدود به موارد زیر نمی‌شود: ۱- اقداماتی جهت کاهش استفاده از جیوه با هدف توقف این نوع استفاده هر چه سریعتر و در ظرف مدت ده سال پس از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون؛ ۲- اتخاذ اقداماتی به منظور کاهش وابستگی به جیوه در معدن‌کاری مقدماتی جیوه؛ ۳- اتخاذ اقداماتی برای کاهش رهاسازی و انتشار جیوه به محیط زیست؛ ۴- تشویق تحقیق و توسعه در ارتباط با کاتالیست‌ها و فرآیندهای بدون جیوه؛ ۵- ارائه گزارش به فرآهمایی اعضاء در خصوص تلاش‌های خود برای شناسائی و یا توسعه گزینه‌ها و توقف استفاده از جیوه طبق ماده (۲۱) بند (۶) ماده (۵) نباید در مورد این فرآیند تولیدی اعمال شود.	تولید پلی اورتان با استفاده از کاتالیست جیوه‌ای

شماره: ۴۷۲/۳۵۴۸۹

تاریخ: ۱۳۹۴/۵/۲۴

پست

پست:

پیوست (پ)

معدن کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال)

برنامه‌های اقدام ملی

۱- هر عضوی که مشمول مفاد بند (۳) ماده (۷) است باید موارد زیر را در

برنامه اقدام ملی خود درج نماید:

(الف) اهداف ملی و مقاصد کاهش

(ب) اقداماتی برای ریشه‌کنی

(۱) ملقمه کاری کلیه سنگ معدن‌ها

(۲) سوزاندن آمیزه (آمالگام) یا آمیزه‌های (آمالگام‌های) پردازش شده در

محیط باز

(۳) سوزاندن آمیزه (آمالگام) در مناطق مسکونی؛ و

(۴) شستشوی سیانید در رسوب، سنگ معدن یا باطله چیزی که جیوه

به آن اضافه شده است بدون پاکسازی اولیه جیوه

(پ) اقداماتی برای تسهیل تنظیم و نظام‌مند کردن معدن کاری طلای مقیاس

کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال)

(ت) تخمین اولیه میزان جیوه مصرفی و شیوه‌های به‌کار گرفته شده در

معدن کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال) و

فرآوری در سرزمین آن

(ث) راهبردهای ترغیب کاهش انتشار و رهاسازی جیوه و همچنین در

معرض آن بودن در معدن کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال

مقدماتی (آرتیزانال) و فرآوری از جمله روشهای بدون جیوه

(ج) راهبردهای مدیریت تجارت و جلوگیری از منحرف شدن جیوه و

ترکیبات جیوه از منابع محلی و خارجی به سمت استفاده در معدن کاری

طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال) و فرآوری

(چ) راهبردهای درگیر کردن ذینفعان در اجراء و توسعه مستمر برنامه اقدام ملی

(ح) راهبرد سلامت عمومی در خصوص معدنکاران و خانواده‌های آنها که در

معدن‌کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال) در معرض جیوه هستند. این راهبردها باید از جمله شامل گردآوری داده‌های بهداشتی، آموزش برای کارکنان مراقبت‌های بهداشتی و بالا بردن آگاهی از طریق تسهیلات بهداشت و سلامت باشد.

(خ) راهبردهای جلوگیری از این که جوامع آسیب‌پذیر به ویژه کودکان و زنان در سن باروری، به خصوص زنان باردار در معرض جیوه مورد استفاده در معدن‌کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال) قرار گیرند.

(د) راهبردهای ارائه اطلاعات به معدنکاران طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال) و جوامع تحت تأثیر؛ و

(ذ) جدول زمانی برای اجرای برنامه اقدام ملی

۲- هر عضو می‌تواند در برنامه اقدام ملی خود راهبردهای اضافی برای رسیدن به اهداف خود از جمله استفاده یا معرفی استانداردهایی برای معدن‌کاری طلای مقیاس کوچک و استحصال مقدماتی (آرتیزانال) بدون جیوه و سازوکارهای مبتنی بر بازار یا ابزارهای بازاریابی را درج نماید.

شماره: ۴۷۲/۳۵۴۸۹

تاریخ: ۱۳۹۴/۵/۲۴

پوست:

پیوست (ت)

فهرست منابع نقطه‌ای انتشار جیوه و ترکیبات جیوه در اتمسفر

دسته منبع نقطه‌ای

نیروگاه‌های با سوخت ذغالسنگ

دیگ‌های بخار صنعتی با سوخت ذغالسنگ؛

فرآیندهای ذوب و گداختن مورد استفاده در تولید فلزات غیرآهنی؛^۱

تجهیزات زباله سوز؛

تجهیزات تولید پوکه سیمان

۱- از نظر این پیوست «فلزات غیرآهنی» شامل سرب، روی، مس و طلا صنعتی است.

پیوست (ث)

تشریفات داوری و مصالحه

بخش اول: تشریفات داوری

تشریفات داوری از نظر جزء (الف) بند (۲) ماده (۲۵) این کنوانسیون به شرح زیر است:

ماده ۱-

۱- یک عضو می‌تواند طبق ماده (۲۵) این کنوانسیون در ابتدا با ارسال اطلاعیه کتبی خطاب به طرف یا طرفهای دیگر اختلاف، به داوری متوسل شود. اطلاعیه باید منضم به بیانیه‌ای در مورد ادعا، به همراه اسناد مؤید ادعا باشد. اطلاعیه مزبور باید موضوع داوری را بیان کند و به ویژه باید شامل موادی از این کنوانسیون باشد که تفسیر یا اجرای آنها، مورد نظر است.

۲- طرف مدعی باید دبیرخانه را از ارجاع اختلاف به داوری به موجب ماده (۲۵) این کنوانسیون آگاه نماید. اطلاعیه باید منضم به اطلاعیه کتبی طرف مدعی، بیانیه‌ای در مورد ادعا و اسناد مؤید ادعای موضوع بند (۱) بالا باشد. دبیرخانه باید اطلاعات دریافتی را به تمام اعضاء ارسال نماید.

ماده ۲-

۱- اگر اختلافی طبق ماده (۱) بالا به داوری ارجاع شود، دیوان داوری باید ایجاد شود. دیوان داوری باید شامل سه عضو باشد.

۲- هر طرف اختلاف باید یک داور تعیین نماید و دو داور منتخب باید با توافق، داور سوم را که رئیس دیوان خواهد بود، تعیین نمایند. در اختلاف‌های بین بیش از دو طرف، طرفهای دارای منافع یکسان باید یک داور را به طور مشترک با توافق انتخاب نمایند. رئیس دیوان نباید تبعه هر یک از طرفهای اختلاف باشد یا محل اقامت معمول او در سرزمین یکی از طرفهای مزبور باشد یا در استخدام هر کدام از آنها باشد یا در هر سمت دیگری با موضوع سرو کار داشته باشد.

۳- هر پست بلا تصدی باید با روش توصیف شده برای انتصاب اولیه پُر شود.

ماده ۳-

۱- اگر یکی از طرفهای اختلاف، داور خود را ظرف مدت دو ماه پس از تاریخ دریافت اطلاعیه داوری توسط عضو پاسخگو، تعیین نکند، عضو دیگر می تواند دبیرکل سازمان ملل متحد را آگاه نماید و وی باید ظرف دوره دو ماه بعدی انتصاب را انجام دهد.

۲- اگر رئیس دیوان داوری ظرف مدت دو ماه پس از تاریخ انتصاب داور دوم تعیین نشود، دبیر کل سازمان ملل متحد باید بنا به درخواست یک طرف، رئیس را ظرف دوره دو ماه بعدی تعیین نماید.

ماده ۴- دیوان داوری باید تصمیم های خود را طبق مفاد این کنوانسیون و حقوق بین الملل اتخاذ نماید.

ماده ۵- دیوان داوری جز در مواردی که طرفهای اختلاف به گونه دیگری توافق کنند، باید آیین کار خود را تعیین کند.

ماده ۶- دیوان داوری می تواند بنا به درخواست یکی از طرفهای اختلاف، توصیه هایی را برای اقدامات موقت مهم حفاظتی نماید.

ماده ۷- هر یک از طرفهای اختلاف باید کار دیوان داوری را تسهیل نماید و به ویژه با استفاده از تمام ابزارهای در اختیار خود باید موارد زیر را انجام دهد:

(الف) در اختیار گذاشتن تمام اسناد، اطلاعات و تسهیلات؛ و

(ب) در صورت لزوم، فراهم آوردن امکان احضار شهود یا کارشناسان و اخذ مدارک آنها

ماده ۸- طرفهای اختلاف و داوران موظف به حفظ محرمانه بودن هرگونه اطلاعات یا اسنادی هستند که طی جریان رسیدگی دیوان داوری به صورت محرمانه دریافت کرده اند.

ماده ۹- هزینه های دیوان به طور مساوی توسط طرفهای اختلاف تقبل می گردد، مگر در مواردی که دیوان داوری به دلیل شرایطی ویژه، به گونه دیگر تعیین نماید. دیوان باید تمام هزینه های خود را ثبت و صورت حساب نهائی را به طرفها ارائه نماید.

ماده ۱۰- هر عضوی که از نظر حقوقی در خصوص موضوع مورد اختلاف ذی نفع است و ممکن است تحت تأثیر تصمیم قرار گیرد، می تواند با موافقت

دیوان داوری در جریان رسیدگی مداخله نماید.

ماده ۱۱- دیوان داوری می‌تواند ادعاهای متقابلی را که به‌طور مستقیم خارج از موضوع اختلاف است، استماع نماید و در مورد آنها تصمیم‌گیری کند.

ماده ۱۲- تصمیم‌های دیوان داوری از نظر شکلی و ماهوی باید با رأی اکثریت اعضای آن گرفته شود.

ماده ۱۳-

۱- اگر یکی از طرفهای اختلاف نزد دیوان داوری حاضر نشود یا از موضع خود دفاع نکند، طرف دیگر می‌تواند از دیوان درخواست نماید تا جریان رسیدگی را ادامه بدهد و تصمیم خود را بگیرد. غیبت یک طرف یا قصور یک طرف در دفاع از موضع خود نباید باعث ایجاد مانعی برای جریان رسیدگی شود.

۲- دیوان داوری باید پیش از اتخاذ تصمیم نهائی، قانع شود که ادعا از نظر واقعیت و قانون، مستند است.

ماده ۱۴- دیوان داوری باید تصمیم نهائی خود را ظرف مدت پنج ماه از تاریخی که به‌طور کامل تشکیل شده است، بگیرد، مگر اینکه تمدید مهلت زمانی را برای دوره‌ای که نباید بیشتر از پنج ماه باشد، ضروری تشخیص دهد.

ماده ۱۵- تصمیم نهائی دیوان داوری باید فقط درخصوص موضوع مورد اختلاف باشد و باید دلایلی را که بر آنها مبتنی است، بیان کند. تصمیم باید شامل نام اعضائی که مشارکت داشته‌اند و تاریخ تصمیم نهائی باشد. هر عضو دیوان می‌تواند نظری جدا یا مخالف را در خصوص تصمیم نهائی پیوست نماید.

ماده ۱۶- تصمیم نهائی برای طرفهای اختلاف، لازم‌الاتباع خواهد بود. تفسیر ارائه شده از این کنوانسیون در تصمیم نهائی برای عضو مداخله‌کننده به‌موجب ماده (۱۰) بالا نیز تا حدی که مربوط به موضوعاتی می‌شود که در خصوص آنها، عضو مزبور مداخله کرده است، لازم‌الاتباع خواهد بود. تصمیم نهائی بدون درخواست تجدیدنظر خواهد بود، مگر اینکه طرفهای اختلاف از پیش در مورد تشریفات تجدیدنظر توافق کرده باشند.

ماده ۱۷- هر گونه عدم توافق درارتباط با تفسیر یا اجرای تصمیم نهائی، بین طرفهایی که ملتزم به تصمیم نهائی طبق ماده (۱۶) بالا بوده‌اند، ممکن است توسط هر کدام از آنها برای تصمیم‌گیری به دیوان داوری که آن را اتخاذ کرده است، ارجاع گردد.

بخش دوم: تشریفات مصالحه

تشریفات مصالحه از نظر بند (۶) ماده (۲۵) این کنوانسیون به شرح زیر است:
ماده ۱- درخواست یک طرف اختلاف مبنی بر تشکیل کمیسیون مصالحه به موجب بند (۶) ماده (۲۵) این کنوانسیون باید به صورت کتبی به دبیرخانه اعلام شود و تصویری از آن به طرف یا طرفهای دیگر اختلاف ارسال گردد. دبیرخانه باید بر این اساس فوری تمام اعضاء را آگاه نماید.

ماده ۲-

۱- جز در صورتی که طرفهای اختلاف به گونه دیگری توافق نمایند، کمیسیون مصالحه باید شامل سه عضو، یک نفر به انتخاب هر طرف مربوط و رئیس منتخب به صورت مشترک توسط اعضای مزبور، باشد.

۲- در اختلافهای بین بیش از دو عضو، اعضای دارای منافع یکسان باید عضو خود در کمیسیون را به طور مشترک با توافق انتخاب نمایند.

ماده ۳- اگر هیچ گونه انتصابی از سوی طرفهای اختلاف ظرف مدت دو ماه از تاریخ دریافت درخواست کتبی موضوع ماده (۱) بالا به وسیله دبیرخانه، انجام نشود، دبیر کل سازمان ملل متحد باید بنا به درخواست هر طرف، انتصاب مزبور را ظرف یک دوره دو ماهه بعدی انجام دهد.

ماده ۴- اگر رئیس کمیسیون مصالحه ظرف مدت دو ماه از تاریخ انتصاب دومین عضو کمیسیون انتخاب نشده باشد، دبیر کل سازمان ملل متحد باید بنا به درخواست هر طرف اختلاف، رئیس را ظرف یک دوره دو ماهه بعدی مشخص نماید.

ماده ۵- کمیسیون مصالحه باید به هر یک از طرفهای اختلاف به شیوه‌ای مستقل و بی طرفانه در تلاش آنها برای نیل به حل و فصل دوستانه اختلاف کمک کند.

ماده ۶-

۱- کمیسیون مصالحه می‌تواند جریان رسیدگی مصالحه را به گونه‌ای که مناسب تلقی می‌کند، با در نظر گرفتن شرایط موضوع و نظرهایی که طرفهای اختلاف ممکن است بیان کنند، از جمله هرگونه درخواست برای حل و فصل سریع انجام دهد. کمیسیون می‌تواند در صورت لزوم آیین کار خود را تصویب کند، مگر اینکه طرفها به گونه دیگری توافق نمایند.

۲- کمیسیون مصالحه می‌تواند در هر زمان در طول جریان رسیدگی،

پیشنهادها یا توصیه‌هایی را برای حل اختلاف ارائه نماید.

ماده ۷- طرفهای اختلاف باید با کمیسیون مصالحه همکاری نمایند. آنها به ویژه باید تلاش کنند درخواست‌های کمیسیون را برای ارائه ارقام مکتوب، تأمین ادله و شرکت در جلسات برآورده نمایند. طرفها و اعضای کمیسیون مصالحه موظف هستند از محرمانه بودن هرگونه اطلاعات یا اسنادی که در جریان رسیدگی کمیسیون به صورت محرمانه دریافت می‌کنند، حفاظت نمایند.

ماده ۸- کمیسیون مصالحه باید تصمیم‌های خود را با اکثریت آرای اعضای آن اتخاذ کند.

ماده ۹- کمیسیون مصالحه باید حداکثر دوازده ماه پس از اینکه به‌طور کامل تشکیل شد، گزارشی را به همراه توصیه‌هایی برای حل اختلاف که طرفهای اختلاف آن را با حسن نیت تلقی می‌نمایند، ارائه کند مگر اینکه اختلاف قبلاً حل شده باشد.

ماده ۱۰- هرگونه اختلافی در مورد اینکه کمیسیون مصالحه برای رسیدگی به موضوع ارجاع شده به آن، صلاحیت دارد یا ندارد، باید توسط کمیسیون مورد تصمیم‌گیری قرار گیرد.

ماده ۱۱- هزینه‌های کمیسیون مصالحه باید توسط طرفهای اختلاف به‌طور مساوی تقبل شود، مگر اینکه آنها به‌گونه دیگری توافق کنند. کمیسیون مصالحه باید تمام هزینه‌های خود را ثبت و صورت‌حساب نهائی را به طرفها ارائه نماید.

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره منضم به متن کنوانسیون شامل سی و پنج ماده و پنج پیوست در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ هجدهم مردادماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید. اب

علی لاریجانی

۴۷۲
۳۵۴۸۹
مسن انگلیس مربوط به اسفند و بهمن

Minamata Convention on Mercury

The Parties to this Convention,

Recognizing that mercury is a chemical of global concern owing to its long-range atmospheric transport, its persistence in the environment once anthropogenically introduced, its ability to bioaccumulate in ecosystems and its significant negative effects on human health and the environment,

Recalling decision 25/5 of 20 February 2009 of the Governing Council of the United Nations Environment Programme to initiate international action to manage mercury in an efficient, effective and coherent manner,

Recalling paragraph 221 of the outcome document of the United Nations Conference on Sustainable Development "The future we want", which called for a successful outcome of the negotiations on a global legally binding instrument on mercury to address the risks to human health and the environment,

Recalling the United Nations Conference on Sustainable Development's reaffirmation of the principles of the Rio Declaration on Environment and Development, including, *inter alia*, common but differentiated responsibilities, and acknowledging States' respective circumstances and capabilities and the need for global action,

Aware of the health concerns, especially in developing countries, resulting from exposure to mercury of vulnerable populations, especially women, children, and, through them, future generations,

Noting the particular vulnerabilities of Arctic ecosystems and indigenous communities because of the biomagnification of mercury and contamination of traditional foods, and concerned about indigenous communities more generally with respect to the effects of mercury,

Recognizing the substantial lessons of Minamata Disease, in particular the serious health and environmental effects resulting from the mercury pollution, and the need to ensure proper management of mercury and the prevention of such events in the future,

Stressing the importance of financial, technical, technological, and capacity-building support, particularly for developing countries, and countries with economies in transition, in order to strengthen national capabilities for the management of mercury and to promote the effective implementation of the Convention,

Recognizing also the activities of the World Health Organization in the protection of human health related to mercury and the roles of relevant multilateral environmental agreements, especially the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal and the Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade,

Recognizing that this Convention and other international agreements in the field of the environment and trade are mutually supportive,

Emphasizing that nothing in this Convention is intended to affect the rights and obligations of any Party deriving from any existing international agreement,

Understanding that the above recital is not intended to create a hierarchy between this Convention and other international instruments,

Noting that nothing in this Convention prevents a Party from taking additional domestic measures consistent with the provisions of this Convention in an effort to protect human health and the environment from exposure to mercury in accordance with that Party's other obligations under applicable international law,

Have agreed as follows:

Article 1

Objective

The objective of this Convention is to protect the human health and the environment from anthropogenic emissions and releases of mercury and mercury compounds.

دفتر هیئت دولت

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention:

- (a) "Artisanal and small-scale gold mining" means gold mining conducted by individual miners or small enterprises with limited capital investment and production;
- (b) "Best available techniques" means those techniques that are the most effective to prevent and, where that is not practicable, to reduce emissions and releases of mercury to air, water and land and the impact of such emissions and releases on the environment as a whole, taking into account economic and technical considerations for a given Party or a given facility within the territory of that Party. In this context:
- (i) "Best" means most effective in achieving a high general level of protection of the environment as a whole;
 - (ii) "Available" techniques means, in respect of a given Party and a given facility within the territory of that Party, those techniques developed on a scale that allows implementation in a relevant industrial sector under economically and technically viable conditions, taking into consideration the costs and benefits, whether or not those techniques are used or developed within the territory of that Party, provided that they are accessible to the operator of the facility as determined by that Party; and
 - (iii) "Techniques" means technologies used, operational practices and the ways in which installations are designed, built, maintained, operated and decommissioned;
- (c) "Best environmental practices" means the application of the most appropriate combination of environmental control measures and strategies;
- (d) "Mercury" means elemental mercury (Hg(0)), CAS No. 7439-97-6;
- (e) "Mercury compound" means any substance consisting of atoms of mercury and one or more atoms of other chemical elements that can be separated into different components only by chemical reactions;
- (f) "Mercury-added product" means a product or product component that contains mercury or a mercury compound that was intentionally added;
- (g) "Party" means a State or regional economic integration organization that has consented to be bound by this Convention and for which the Convention is in force;
- (h) "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote at a meeting of the Parties;
- (i) "Primary mercury mining" means mining in which the principal material sought is mercury;
- (j) "Regional economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States of a given region to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention; and
- (k) "Use allowed" means any use by a Party of mercury or mercury compounds consistent with this Convention, including, but not limited to, uses consistent with Articles 3, 4, 5, 6 and 7.

Article 3

Mercury supply sources and trade

1. For the purposes of this Article:
- (a) References to "mercury" include mixtures of mercury with other substances, including alloys of mercury, with a mercury concentration of at least 95 per cent by weight; and
- (b) "Mercury compounds" means mercury (I) chloride (known also as calomel), mercury (II) oxide, mercury (II) sulphate, mercury (II) nitrate, cinnabar and mercury sulphide.

2. The provisions of this Article shall not apply to:
- (a) Quantities of mercury or mercury compounds to be used for laboratory-scale research or as a reference standard; or
 - (b) Naturally occurring trace quantities of mercury or mercury compounds present in such products as non-mercury metals, ores, or mineral products, including coal, or products derived from these materials, and unintentional trace quantities in chemical products; or
 - (c) Mercury-added products.
3. Each Party shall not allow primary mercury mining that was not being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it.
4. Each Party shall only allow primary mercury mining that was being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it for a period of up to fifteen years after that date. During this period, mercury from such mining shall only be used in manufacturing of mercury-added products in accordance with Article 4, in manufacturing processes in accordance with Article 5, or be disposed in accordance with Article 11, using operations which do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.
5. Each Party shall:
- (a) Endeavour to identify individual stocks of mercury or mercury compounds exceeding 50 metric tons, as well as sources of mercury supply generating stocks exceeding 10 metric tons per year, that are located within its territory;
 - (b) Take measures to ensure that, where the Party determines that excess mercury from the decommissioning of chlor-alkali facilities is available, such mercury is disposed of in accordance with the guidelines for environmentally sound management referred to in paragraph 3 (a) of Article 11, using operations that do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.
6. Each Party shall not allow the export of mercury except:
- (a) To a Party that has provided the exporting Party with its written consent and only for the purpose of:
 - (i) A use allowed to the importing Party under this Convention; or
 - (ii) Environmentally sound interim storage as set out in Article 10; or
 - (b) To a non-Party that has provided the exporting Party with its written consent, including certification demonstrating that:
 - (i) The non-Party has measures in place to ensure the protection of human health and the environment and to ensure its compliance with the provisions of Articles 10 and 11; and
 - (ii) Such mercury will be used only for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound interim storage as set out in Article 10.
7. An exporting Party may rely on a general notification to the Secretariat by the importing Party or non-Party as the written consent required by paragraph 6. Such general notification shall set out any terms and conditions under which the importing Party or non-Party provides its consent. The notification may be revoked at any time by that Party or non-Party. The Secretariat shall keep a public register of all such notifications.
8. Each Party shall not allow the import of mercury from a non-Party to whom it will provide its written consent unless the non-Party has provided certification that the mercury is not from sources identified as not allowed under paragraph 3 or paragraph 5 (b).
9. A Party that submits a general notification of consent under paragraph 7 may decide not to apply paragraph 8, provided that it maintains comprehensive restrictions on the export of mercury and has domestic measures in place to ensure that imported mercury is managed in an environmentally sound manner. The Party shall provide a notification of such decision to the Secretariat, including information describing its export restrictions and domestic regulatory measures, as well as information on the quantities and countries of origin of mercury imported from non-Parties. The Secretariat shall maintain a public register of all such notifications. The Implementation and Compliance Committee shall review and evaluate any such notifications and supporting information in accordance with Article 15 and may make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.

دفتر هیئت دولت

10. The procedure set out in paragraph 9 shall be available until the conclusion of the second meeting of the Conference of the Parties. After that time, it shall cease to be available, unless the Conference of the Parties decides otherwise by simple majority of the Parties present and voting, except with respect to a Party that has provided a notification under paragraph 9 before the end of the second meeting of the Conference of the Parties.

11. Each Party shall include in its reports submitted pursuant to Article 21 information showing that the requirements of this Article have been met.

12. The Conference of the Parties shall at its first meeting provide further guidance in regard to this Article, particularly in regard to paragraphs 5 (a), 6 and 8, and shall develop and adopt the required content of the certification referred to in paragraphs 6 (b) and 8.

13. The Conference of the Parties shall evaluate whether the trade in specific mercury compounds compromises the objective of this Convention and consider whether specific mercury compounds should, by their listing in an additional annex adopted in accordance with Article 27, be made subject to paragraphs 6 and 8.

Article 4

Mercury-added products

1. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the manufacture, import or export of mercury-added products listed in Part I of Annex A after the phase-out date specified for those products, except where an exclusion is specified in Annex A or the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.

2. A Party may, as an alternative to paragraph 1, indicate at the time of ratification or upon entry into force of an amendment to Annex A for it, that it will implement different measures or strategies to address products listed in Part I of Annex A. A Party may only choose this alternative if it can demonstrate that it has already reduced to a de minimis level the manufacture, import, and export of the large majority of the products listed in Part I of Annex A and that it has implemented measures or strategies to reduce the use of mercury in additional products not listed in Part I of Annex A at the time it notifies the Secretariat of its decision to use this alternative. In addition, a Party choosing this alternative shall:

(a) Report at the first opportunity to the Conference of the Parties a description of the measures or strategies implemented, including a quantification of the reductions achieved;

(b) Implement measures or strategies to reduce the use of mercury in any products listed in Part I of Annex A for which a de minimis value has not yet been obtained;

(c) Consider additional measures to achieve further reductions; and

(d) Not be eligible to claim exemptions pursuant to Article 6 for any product category for which this alternative is chosen.

No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall, as part of the review process under paragraph 8, review the progress and the effectiveness of the measures taken under this paragraph.

3. Each Party shall take measures for the mercury-added products listed in Part II of Annex A in accordance with the provisions set out therein.

4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on mercury-added products and their alternatives, and shall make such information publicly available. The Secretariat shall also make publicly available any other relevant information submitted by Parties.

5. Each Party shall take measures to prevent the incorporation into assembled products of mercury-added products the manufacture, import and export of which are not allowed for it under this Article.

6. Each Party shall discourage the manufacture and the distribution in commerce of mercury-added products not covered by any known use of mercury-added products prior to the date of entry into force of the Convention for it, unless an assessment of the risks and benefits of the product demonstrates environmental or human health benefits. A Party shall provide to the Secretariat, as

دفتر هیئت دولت

appropriate, information on any such product, including any information on the environmental and human health risks and benefits of the product. The Secretariat shall make such information publicly available.

7. Any Party may submit a proposal to the Secretariat for listing a mercury-added product in Annex A, which shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the product, taking into account information pursuant to paragraph 4.

8. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex A and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.

9. In reviewing Annex A pursuant to paragraph 8, the Conference of the Parties shall take into account at least:

- (a) Any proposal submitted under paragraph 7;
- (b) The information made available pursuant to paragraph 4; and
- (c) The availability to the Parties of mercury-free alternatives that are technically and economically feasible, taking into account the environmental and human health risks and benefits.

Article 5

Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used

1. For the purposes of this Article and Annex B, manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used shall not include processes using mercury-added products, processes for manufacturing mercury-added products or processes that process mercury-containing waste.

2. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the use of mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Part I of Annex B after the phase-out date specified in that Annex for the individual processes, except where the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.

3. Each Party shall take measures to restrict the use of mercury or mercury compounds in the processes listed in Part II of Annex B in accordance with the provisions set out therein.

4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on processes that use mercury or mercury compounds and their alternatives, and shall make such information publicly available. Other relevant information may also be submitted by Parties and shall be made publicly available by the Secretariat.

5. Each Party with one or more facilities that use mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Annex B shall:

- (a) Take measures to address emissions and releases of mercury or mercury compounds from those facilities;
- (b) Include in its reports submitted pursuant to Article 24 information on the measures taken pursuant to this paragraph; and
- (c) Endeavour to identify facilities within its territory that use mercury or mercury compounds for processes listed in Annex B and submit to the Secretariat, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it, information on the number and types of such facilities and the estimated annual amount of mercury or mercury compounds used in those facilities. The Secretariat shall make such information publicly available.

6. Each Party shall not allow the use of mercury or mercury compounds in a facility that did not exist prior to the date of entry into force of the Convention for it using the manufacturing processes listed in Annex B. No exemptions shall apply to such facilities.

7. Each Party shall discourage the development of any facility using any other manufacturing process in which mercury or mercury compounds are intentionally used that did not exist prior to the date of entry into force of the Convention, except where the Party can demonstrate to the satisfaction of the Conference of the Parties that the manufacturing process provides significant environmental and

health benefits and that there are no technically and economically feasible mercury-free alternatives available providing such benefits.

8. Parties are encouraged to exchange information on relevant new technological developments, economically and technically feasible mercury-free alternatives, and possible measures and techniques to reduce and where feasible to eliminate the use of mercury and mercury compounds in, and emissions and releases of mercury and mercury compounds from, the manufacturing processes listed in Annex B.

9. Any Party may submit a proposal to amend Annex B in order to list a manufacturing process in which mercury or mercury compounds are used. It shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the process.

10. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex B and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.

11. In any review of Annex B pursuant to paragraph 10, the Conference of the Parties shall take into account at least:

- (a) Any proposal submitted under paragraph 9;
- (b) The information made available under paragraph 4; and
- (c) The availability for the Parties of mercury-free alternatives which are technically and economically feasible taking into account the environmental and health risks and benefits.

Article 6

Exemptions available to a Party upon request

1. Any State or regional economic integration organization may register for one or more exemptions from the phase-out dates listed in Annex A and Annex B, hereafter referred to as an "exemption", by notifying the Secretariat in writing:

- (a) On becoming a Party to this Convention; or
- (b) In the case of any mercury-added product that is added by an amendment to Annex A or any manufacturing process in which mercury is used that is added by an amendment to Annex B, no later than the date upon which the applicable amendment enters into force for the Party.

Any such registration shall be accompanied by a statement explaining the Party's need for the exemption.

2. An exemption can be registered either for a category listed in Annex A or B or for a sub-category identified by any State or regional economic integration organization.

3. Each Party that has one or more exemptions shall be identified in a register. The Secretariat shall establish and maintain the register and make it available to the public.

4. The register shall include:

- (a) A list of the Parties that have one or more exemptions;
- (b) The exemption or exemptions registered for each Party; and
- (c) The expiration date of each exemption.

5. Unless a shorter period is indicated in the register by a Party, all exemptions pursuant to paragraph 1 shall expire five years after the relevant phase-out date listed in Annex A or B.

6. The Conference of the Parties may, at the request of a Party, decide to extend an exemption for five years unless the Party requests a shorter period. In making its decision, the Conference of the Parties shall take due account of:

- (a) A report from the Party justifying the need to extend the exemption and outlining activities undertaken and planned to eliminate the need for the exemption as soon as feasible;

دفتر هیئت دولت

(b) Available information, including in respect of the availability of alternative products and processes that are free of mercury or that involve the consumption of less mercury than the exempt use; and

(c) Activities planned or under way to provide environmentally sound storage of mercury and disposal of mercury wastes.

An exemption may only be extended once per product per phase-out date.

7. A Party may at any time withdraw an exemption upon written notification to the Secretariat. The withdrawal of an exemption shall take effect on the date specified in the notification.

8. Notwithstanding paragraph 1, no State or regional economic integration organization may register for an exemption after five years after the phase-out date for the relevant product or process listed in Annex A or B, unless one or more Parties remain registered for an exemption for that product or process, having received an extension pursuant to paragraph 6. In that case, a State or regional economic integration organization may, at the times set out in paragraphs 1 (a) and (b), register for an exemption for that product or process, which shall expire ten years after the relevant phase-out date.

9. No Party may have an exemption in effect at any time after 10 years after the phase-out date for a product or process listed in Annex A or B.

Article 7

Artisanal and small-scale gold mining

1. The measures in this Article and in Annex C shall apply to artisanal and small-scale gold mining and processing in which mercury amalgamation is used to extract gold from ore.

2. Each Party that has artisanal and small-scale gold mining and processing subject to this Article within its territory shall take steps to reduce, and where feasible eliminate, the use of mercury and mercury compounds in, and the emissions and releases to the environment of mercury from, such mining and processing.

3. Each Party shall notify the Secretariat if at any time the Party determines that artisanal and small-scale gold mining and processing in its territory is more than insignificant. If it so determines the Party shall:

(a) Develop and implement a national action plan in accordance with Annex C;

(b) Submit its national action plan to the Secretariat no later than three years after entry into force of the Convention for it or three years after the notification to the Secretariat, whichever is later; and

(c) Thereafter, provide a review every three years of the progress made in meeting its obligations under this Article and include such reviews in its reports submitted pursuant to Article 21.

4. Parties may cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to achieve the objectives of this Article. Such cooperation may include:

(a) Development of strategies to prevent the diversion of mercury or mercury compounds for use in artisanal and small-scale gold mining and processing;

(b) Education, outreach and capacity-building initiatives;

(c) Promotion of research into sustainable non-mercury alternative practices;

(d) Provision of technical and financial assistance;

(e) Partnerships to assist in the implementation of their commitments under this Article; and

(f) Use of existing information exchange mechanisms to promote knowledge, best environmental practices and alternative technologies that are environmentally, technically, socially and economically viable.

دفتر هیئت دولت

Article 8 Emissions

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing emissions of mercury and mercury compounds, often expressed as "total mercury", to the atmosphere through measures to control emissions from the point sources falling within the source categories listed in Annex D.
2. For the purposes of this Article:
 - (a) "Emissions" means emissions of mercury or mercury compounds to the atmosphere;
 - (b) "Relevant source" means a source falling within one of the source categories listed in Annex D. A Party may, if it chooses, establish criteria to identify the sources covered within a source category listed in Annex D so long as those criteria for any category include at least 75 per cent of the emissions from that category;
 - (c) "New source" means any relevant source within a category listed in Annex D, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of:
 - (i) Entry into force of this Convention for the Party concerned; or
 - (ii) Entry into force for the Party concerned of an amendment to Annex D where the source becomes subject to the provisions of this Convention only by virtue of that amendment;
 - (d) "Substantial modification" means modification of a relevant source that results in a significant increase in emissions, excluding any change in emissions resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;
 - (e) "Existing source" means any relevant source that is not a new source;
 - (f) "Emission limit value" means a limit on the concentration, mass or emission rate of mercury or mercury compounds, often expressed as "total mercury", emitted from a point source.
3. A Party with relevant sources shall take measures to control emissions and may prepare a national plan setting out the measures to be taken to control emissions and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.
4. For its new sources, each Party shall require the use of best available techniques and best environmental practices to control and, where feasible, reduce emissions, as soon as practicable but no later than five years after the date of entry into force of the Convention for that Party. A Party may use emission limit values that are consistent with the application of best available techniques.
5. For its existing sources, each Party shall include in any national plan, and shall implement, one or more of the following measures, taking into account its national circumstances, and the economic and technical feasibility and affordability of the measures, as soon as practicable but no more than ten years after the date of entry into force of the Convention for it:
 - (a) A quantified goal for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;
 - (b) Emission limit values for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;
 - (c) The use of best available techniques and best environmental practices to control emissions from relevant sources;
 - (d) A multi-pollutant control strategy that would deliver co-benefits for control of mercury emissions;
 - (e) Alternative measures to reduce emissions from relevant sources.
6. Parties may apply the same measures to all relevant existing sources or may adopt different measures in respect of different source categories. The objective shall be for those measures applied by a Party to achieve reasonable progress in reducing emissions over time.

7. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of emissions from relevant sources.
8. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, adopt guidance on:
- (a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects; and
 - (b) Support for Parties in implementing the measures set out in paragraph 5, in particular in determining goals and in setting emission limit values.
9. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:
- (a) Criteria that Parties may develop pursuant to paragraph 2 (b);
 - (b) The methodology for preparing inventories of emissions.
10. The Conference of the Parties shall keep under review, and update as appropriate, the guidance developed pursuant to paragraphs 8 and 9. Parties shall take the guidance into account in implementing the relevant provisions of this Article.
11. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in accordance with paragraphs 4 to 7 and the effectiveness of the measures.

Article 9

Releases

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing releases of mercury and mercury compounds, often expressed as "total mercury", to land and water from the relevant point sources not addressed in other provisions of this Convention.
2. For the purposes of this Article:
- (a) "Releases" means releases of mercury or mercury compounds to land or water;
 - (b) "Relevant source" means any significant anthropogenic point source of release as identified by a Party that is not addressed in other provisions of this Convention;
 - (c) "New source" means any relevant source, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of entry into force of this Convention for the Party concerned;
 - (d) "Substantial modification" means modification of a relevant source that results in a significant increase in releases, excluding any change in releases resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;
 - (e) "Existing source" means any relevant source that is not a new source;
 - (f) "Release limit value" means a limit on the concentration or mass of mercury or mercury compounds, often expressed as "total mercury", released from a point source.
3. Each Party shall, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it and on a regular basis thereafter, identify the relevant point source categories.
4. A Party with relevant sources shall take measures to control releases and may prepare a national plan setting out the measures to be taken to control releases and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.
5. The measures shall include one or more of the following, as appropriate:
- (a) Release limit values to control and, where feasible, reduce releases from relevant sources;
 - (b) The use of best available techniques and best environmental practices to control releases from relevant sources;

دفتر هیئت دولت

(c) A multi-pollutant control strategy that would deliver co-benefits for control of mercury releases;

(d) Alternative measures to reduce releases from relevant sources.

6. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of releases from relevant sources.

7. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:

(a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects;

(b) The methodology for preparing inventories of releases.

8. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in accordance with paragraphs 3 to 6 and the effectiveness of the measures.

Article 10

Environmentally sound interim storage of mercury, other than waste mercury

1. This Article shall apply to the interim storage of mercury and mercury compounds as defined in Article 3 that do not fall within the meaning of the definition of mercury wastes set out in Article 11.

2. Each Party shall take measures to ensure that the interim storage of such mercury and mercury compounds intended for a use allowed to a Party under this Convention is undertaken in an environmentally sound manner, taking into account any guidelines, and in accordance with any requirements, adopted pursuant to paragraph 3.

3. The Conference of the Parties shall adopt guidelines on the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds, taking into account any relevant guidelines developed under the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal and other relevant guidance. The Conference of the Parties may adopt requirements for interim storage in an additional annex to this Convention in accordance with Article 27.

4. Parties shall cooperate, as appropriate, with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, to enhance capacity-building for the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds.

Article 11

Mercury wastes

1. The relevant definitions of the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal shall apply to wastes covered under this Convention for Parties to the Basel Convention. Parties to this Convention that are not Parties to the Basel Convention shall use those definitions as guidance as applied to wastes covered under this Convention.

2. For the purposes of this Convention, mercury wastes means substances or objects:

(a) Consisting of mercury or mercury compounds;

(b) Containing mercury or mercury compounds, or

(c) Contaminated with mercury or mercury compounds,

in a quantity above the relevant thresholds defined by the Conference of the Parties, in collaboration with the relevant bodies of the Basel Convention in a harmonized manner, that are disposed of or are intended to be disposed of or are required to be disposed of by the provisions of national law or this Convention. This definition excludes overburden, waste rock and tailings from mining, except from

primary mercury mining, unless they contain mercury or mercury compounds above thresholds defined by the Conference of the Parties.

3. Each Party shall take appropriate measures so that mercury waste is:
 - (a) Managed in an environmentally sound manner, taking into account the guidelines developed under the Basel Convention and in accordance with requirements that the Conference of the Parties shall adopt in an additional annex in accordance with Article 27. In developing requirements, the Conference of the Parties shall take into account Parties' waste management regulations and programmes;
 - (b) Only recovered, recycled, reclaimed or directly re-used for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound disposal pursuant to paragraph 3 (a);
 - (c) For Parties to the Basel Convention, not transported across international boundaries except for the purpose of environmentally sound disposal in conformity with this Article and with that Convention. In circumstances where the Basel Convention does not apply to transport across international boundaries, a Party shall allow such transport only after taking into account relevant international rules, standards, and guidelines.
4. The Conference of the Parties shall seek to cooperate closely with the relevant bodies of the Basel Convention in the review and update, as appropriate, of the guidelines referred to in paragraph 3 (a).
5. Parties are encouraged to cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to develop and maintain global, regional and national capacity for the management of mercury wastes in an environmentally sound manner.

Article 12

Contaminated sites

1. Each Party shall endeavour to develop appropriate strategies for identifying and assessing sites contaminated by mercury or mercury compounds.
2. Any actions to reduce the risks posed by such sites shall be performed in an environmentally sound manner incorporating, where appropriate, an assessment of the risks to human health and the environment from the mercury or mercury compounds they contain.
3. The Conference of the Parties shall adopt guidance on managing contaminated sites that may include methods and approaches for:
 - (a) Site identification and characterization;
 - (b) Engaging the public;
 - (c) Human health and environmental risk assessments;
 - (d) Options for managing the risks posed by contaminated sites;
 - (e) Evaluation of benefits and costs; and
 - (f) Validation of outcomes.
4. Parties are encouraged to cooperate in developing strategies and implementing activities for identifying, assessing, prioritizing, managing and, as appropriate, remediating contaminated sites.

Article 13

Financial resources and mechanism

1. Each Party undertakes to provide, within its capabilities, resources in respect of those national activities that are intended to implement this Convention, in accordance with its national policies, priorities, plans and programmes. Such resources may include domestic funding through relevant policies, development strategies and national budgets, and bilateral and multilateral funding, as well as private sector involvement.

دفتر هیئت دولت

2. The overall effectiveness of implementation of this Convention by developing country Parties will be related to the effective implementation of this Article.
3. Multilateral, regional and bilateral sources of financial and technical assistance, as well as capacity-building and technology transfer, are encouraged, on an urgent basis, to enhance and increase their activities on mercury in support of developing country Parties in the implementation of this Convention relating to financial resources, technical assistance and technology transfer.
4. The Parties, in their actions with regard to funding, shall take full account of the specific needs and special circumstances of Parties that are small island developing States or least developed countries.
5. A Mechanism for the provision of adequate, predictable, and timely financial resources is hereby defined. The Mechanism is to support developing country Parties and Parties with economies in transition in implementing their obligations under this Convention.
6. The Mechanism shall include:
 - (a) The Global Environment Facility Trust Fund; and
 - (b) A specific international Programme to support capacity-building and technical assistance.
7. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide new, predictable, adequate and timely financial resources to meet costs in support of implementation of this Convention as agreed by the Conference of the Parties. For the purposes of this Convention, the Global Environment Facility Trust Fund shall be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall provide guidance on overall strategies, policies, programme priorities and eligibility for access to and utilization of financial resources. In addition, the Conference of the Parties shall provide guidance on an indicative list of categories of activities that could receive support from the Global Environment Facility Trust Fund. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide resources to meet the agreed incremental costs of global environmental benefits and the agreed full costs of some enabling activities.
8. In providing resources for an activity, the Global Environment Facility Trust Fund should take into account the potential mercury reductions of a proposed activity relative to its costs.
9. For the purposes of this Convention, the Programme referred to in paragraph 6 (b) will be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide on the hosting institution for the Programme, which shall be an existing entity, and provide guidance to it, including on its duration. All Parties and other relevant stakeholders are invited to provide financial resources to the Programme, on a voluntary basis.
10. The Conference of the Parties and the entities comprising the Mechanism shall agree upon, at the first meeting of the Conference of the Parties, arrangements to give effect to the above paragraphs.
11. The Conference of the Parties shall review, no later than at its third meeting, and thereafter on a regular basis, the level of funding, the guidance provided by the Conference of the Parties to the entities entrusted to operationalize the Mechanism established under this Article and their effectiveness, and their ability to address the changing needs of developing country Parties and Parties with economies in transition. It shall, based on such review, take appropriate action to improve the effectiveness of the Mechanism.
12. All Parties, within their capabilities, are invited to contribute to the Mechanism. The Mechanism shall encourage the provision of resources from other sources, including the private sector, and shall seek to leverage such resources for the activities it supports.

Article 14

Capacity-building, technical assistance and technology transfer

1. Parties shall cooperate to provide, within their respective capabilities, timely and appropriate capacity-building and technical assistance to developing country Parties, in particular Parties that are least developed countries or small island developing States, and Parties with economies in transition, to assist them in implementing their obligations under this Convention.

2. Capacity-building and technical assistance pursuant to paragraph 1 and Article 13 may be delivered through regional, subregional and national arrangements, including existing regional and subregional centres, through other multilateral and bilateral means, and through partnerships, including partnerships involving the private sector. Cooperation and coordination with other multilateral environmental agreements in the field of chemicals and wastes should be sought to increase the effectiveness of technical assistance and its delivery.
3. Developed country Parties and other Parties within their capabilities shall promote and facilitate, supported by the private sector and other relevant stakeholders as appropriate, development, transfer and diffusion of, and access to, up-to-date environmentally sound alternative technologies to developing country Parties, in particular the least developed countries and small island developing States, and Parties with economies in transition, to strengthen their capacity to effectively implement this Convention.
4. The Conference of the Parties shall, by its second meeting and thereafter on a regular basis, and taking into account submissions and reports from Parties including those as provided for in Article 21 and information provided by other stakeholders:
 - (a) Consider information on existing initiatives and progress made in relation to alternative technologies;
 - (b) Consider the needs of Parties, particularly developing country Parties, for alternative technologies; and
 - (c) Identify challenges experienced by Parties, particularly developing country Parties, in technology transfer.
5. The Conference of the Parties shall make recommendations on how capacity-building, technical assistance and technology transfer could be further enhanced under this Article.

Article 15

Implementation and Compliance Committee

1. A mechanism, including a Committee as a subsidiary body of the Conference of the Parties, is hereby established to promote implementation of, and review compliance with, all provisions of this Convention. The mechanism, including the Committee, shall be facilitative in nature and shall pay particular attention to the respective national capabilities and circumstances of Parties.
2. The Committee shall promote implementation of, and review compliance with, all provisions of this Convention. The Committee shall examine both individual and systemic issues of implementation and compliance and make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.
3. The Committee shall consist of 15 members, nominated by Parties and elected by the Conference of the Parties, with due consideration to equitable geographical representation based on the five regions of the United Nations; the first members shall be elected at the first meeting of the Conference of the Parties and thereafter in accordance with the rules of procedure approved by the Conference of the Parties pursuant to paragraph 5; the members of the Committee shall have competence in a field relevant to this Convention and reflect an appropriate balance of expertise.
4. The Committee may consider issues on the basis of:
 - (a) Written submissions from any Party with respect to its own compliance;
 - (b) National reports in accordance with Article 21; and
 - (c) Requests from the Conference of the Parties.
5. The Committee shall elaborate its rules of procedure, which shall be subject to approval by the second meeting of the Conference of the Parties; the Conference of the Parties may adopt further terms of reference for the Committee.
6. The Committee shall make every effort to adopt its recommendations by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no consensus is reached, such recommendations shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the members present and voting, based on a quorum of two-thirds of the members.

دفتر هیئت دولت

Article 16
Health aspects

1. Parties are encouraged to:
 - (a) Promote the development and implementation of strategies and programmes to identify and protect populations at risk, particularly vulnerable populations, and which may include adopting science-based health guidelines relating to the exposure to mercury and mercury compounds, setting targets for mercury exposure reduction, where appropriate, and public education, with the participation of public health and other involved sectors;
 - (b) Promote the development and implementation of science-based educational and preventive programmes on occupational exposure to mercury and mercury compounds;
 - (c) Promote appropriate health-care services for prevention, treatment and care for populations affected by the exposure to mercury or mercury compounds; and
 - (d) Establish and strengthen, as appropriate, the institutional and health professional capacities for the prevention, diagnosis, treatment and monitoring of health risks related to the exposure to mercury and mercury compounds.
2. The Conference of the Parties, in considering health-related issues or activities should:
 - (a) Consult and collaborate with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate; and
 - (b) Promote cooperation and exchange of information with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate.

Article 17
Information exchange

1. Each Party shall facilitate the exchange of:
 - (a) Scientific, technical, economic and legal information concerning mercury and mercury compounds, including toxicological, ecotoxicological and safety information;
 - (b) Information on the reduction or elimination of the production, use, trade, emissions and releases of mercury and mercury compounds;
 - (c) Information on technically and economically viable alternatives to:
 - (i) Mercury-added products;
 - (ii) Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used; and
 - (iii) Activities and processes that emit or release mercury or mercury compounds;including information on the health and environmental risks and economic and social costs and benefits of such alternatives; and
 - (d) Epidemiological information concerning health impacts associated with exposure to mercury and mercury compounds, in close cooperation with the World Health Organization and other relevant organizations, as appropriate.
2. Parties may exchange the information referred to in paragraph 1 directly, through the Secretariat, or in cooperation with other relevant organizations, including the secretariats of chemicals and wastes conventions, as appropriate.
3. The Secretariat shall facilitate cooperation in the exchange of information referred to in this Article, as well as with relevant organizations, including the secretariats of multilateral environmental agreements and other international initiatives. In addition to information from Parties, this information shall include information from intergovernmental and non-governmental organizations with expertise in the area of mercury, and from national and international institutions with such expertise.

4. Each Party shall designate a national focal point for the exchange of information under this Convention, including with regard to the consent of importing Parties under Article 3.
5. For the purposes of this Convention, information on the health and safety of humans and the environment shall not be regarded as confidential. Parties that exchange other information pursuant to this Convention shall protect any confidential information as mutually agreed.

Article 18

Public information, awareness and education

1. Each Party shall, within its capabilities, promote and facilitate:
- (a) Provision to the public of available information on:
 - (i) The health and environmental effects of mercury and mercury compounds;
 - (ii) Alternatives to mercury and mercury compounds;
 - (iii) The topics identified in paragraph 1 of Article 17;
 - (iv) The results of its research, development and monitoring activities under Article 19; and
 - (v) Activities to meet its obligations under this Convention;
 - (b) Education, training and public awareness related to the effects of exposure to mercury and mercury compounds on human health and the environment in collaboration with relevant intergovernmental and non-governmental organizations and vulnerable populations, as appropriate.
2. Each Party shall use existing mechanisms or give consideration to the development of mechanisms, such as pollutant release and transfer registers where applicable, for the collection and dissemination of information on estimates of its annual quantities of mercury and mercury compounds that are emitted, released or disposed of through human activities.

Article 19

Research, development and monitoring

1. Parties shall endeavour to cooperate to develop and improve, taking into account their respective circumstances and capabilities:
- (a) Inventories of use, consumption, and anthropogenic emissions to air and releases to water and land of mercury and mercury compounds;
 - (b) Modelling and geographically representative monitoring of levels of mercury and mercury compounds in vulnerable populations and in environmental media, including biotic media such as fish, marine mammals, sea turtles and birds, as well as collaboration in the collection and exchange of relevant and appropriate samples;
 - (c) Assessments of the impact of mercury and mercury compounds on human health and the environment, in addition to social, economic and cultural impacts, particularly in respect of vulnerable populations;
 - (d) Harmonized methodologies for the activities undertaken under subparagraphs (a), (b) and (c);
 - (e) Information on the environmental cycle, transport (including long-range transport and deposition), transformation and fate of mercury and mercury compounds in a range of ecosystems, taking appropriate account of the distinction between anthropogenic and natural emissions and releases of mercury and of remobilization of mercury from historic deposition;
 - (f) Information on commerce and trade in mercury and mercury compounds and mercury-added products; and
 - (g) Information and research on the technical and economic availability of mercury-free products and processes and on best available techniques and best environmental practices to reduce and monitor emissions and releases of mercury and mercury compounds.

2. Parties should, where appropriate, build on existing monitoring networks and research programmes in undertaking the activities identified in paragraph 1.

Article 20

Implementation plans

1. Each Party may, following an initial assessment, develop and execute an implementation plan, taking into account its domestic circumstances, for meeting the obligations under this Convention. Any such plan should be transmitted to the Secretariat as soon as it has been developed.
2. Each Party may review and update its implementation plan, taking into account its domestic circumstances and referring to guidance from the Conference of the Parties and other relevant guidance.
3. Parties should, in undertaking work in paragraphs 1 and 2, consult national stakeholders to facilitate the development, implementation, review and updating of their implementation plans.
4. Parties may also coordinate on regional plans to facilitate implementation of this Convention.

Article 21

Reporting

1. Each Party shall report to the Conference of the Parties, through the Secretariat, on the measures it has taken to implement the provisions of this Convention and on the effectiveness of such measures and the possible challenges in meeting the objectives of the Convention.
2. Each Party shall include in its reporting the information as called for in Articles 3, 5, 7, 8 and 9 of this Convention.
3. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide upon the timing and format of the reporting to be followed by the Parties, taking into account the desirability of coordinating reporting with other relevant chemicals and wastes conventions.

Article 22

Effectiveness evaluation

1. The Conference of the Parties shall evaluate the effectiveness of this Convention, beginning no later than six years after the date of entry into force of the Convention and periodically thereafter at intervals to be decided by it.
2. To facilitate the evaluation, the Conference of the Parties shall, at its first meeting, initiate the establishment of arrangements for providing itself with comparable monitoring data on the presence and movement of mercury and mercury compounds in the environment as well as trends in levels of mercury and mercury compounds observed in biotic media and vulnerable populations.
3. The evaluation shall be conducted on the basis of available scientific, environmental, technical, financial and economic information, including:
 - (a) Reports and other monitoring information provided to the Conference of the Parties pursuant to paragraph 2;
 - (b) Reports submitted pursuant to Article 21;
 - (c) Information and recommendations provided pursuant to Article 15; and
 - (d) Reports and other relevant information on the operation of the financial assistance, technology transfer and capacity-building arrangements put in place under this Convention.

دفتر هیئت دولت

Article 23
Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established.
2. The first meeting of the Conference of the Parties shall be convened by the Executive Director of the United Nations Environment Programme no later than one year after the date of entry into force of this Convention. Thereafter, ordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at regular intervals to be decided by the Conference.
3. Extraordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to the Parties by the Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.
4. The Conference of the Parties shall by consensus agree upon and adopt at its first meeting rules of procedure and financial rules for itself and any of its subsidiary bodies, as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat.
5. The Conference of the Parties shall keep under continuous review and evaluation the implementation of this Convention. It shall perform the functions assigned to it by this Convention and, to that end, shall:
 - (a) Establish such subsidiary bodies as it considers necessary for the implementation of this Convention;
 - (b) Cooperate, where appropriate, with competent international organizations and intergovernmental and non-governmental bodies;
 - (c) Regularly review all information made available to it and to the Secretariat pursuant to Article 21;
 - (d) Consider any recommendations submitted to it by the Implementation and Compliance Committee;
 - (e) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the objectives of this Convention; and
 - (f) Review Annexes A and B pursuant to Article 4 and Article 5.
6. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State not a Party to this Convention, may be represented at meetings of the Conference of the Parties as observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, that is qualified in matters covered by this Convention and has informed the Secretariat of its wish to be represented at a meeting of the Conference of the Parties as an observer may be admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

Article 24
Secretariat

1. A Secretariat is hereby established.
2. The functions of the Secretariat shall be:
 - (a) To make arrangements for meetings of the Conference of the Parties and its subsidiary bodies and to provide them with services as required;
 - (b) To facilitate assistance to Parties, particularly developing country Parties and Parties with economies in transition, on request, in the implementation of this Convention;
 - (c) To coordinate, as appropriate, with the secretariats of relevant international bodies, particularly other chemicals and waste conventions;

دفتر هیئت دولت

(d) To assist Parties in the exchange of information related to the implementation of this Convention;

(e) To prepare and make available to the Parties periodic reports based on information received pursuant to Articles 15 and 21 and other available information;

(f) To enter, under the overall guidance of the Conference of the Parties, into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions; and

(g) To perform the other secretariat functions specified in this Convention and such other functions as may be determined by the Conference of the Parties.

3. The secretariat functions for this Convention shall be performed by the Executive Director of the United Nations Environment Programme, unless the Conference of the Parties decides, by a three-fourths majority of the Parties present and voting, to entrust the secretariat functions to one or more other international organizations.

4. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide for enhanced cooperation and coordination between the Secretariat and the secretariats of other chemicals and wastes conventions. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide further guidance on this matter.

Article 25

Settlement of disputes

1. Parties shall seek to settle any dispute between them concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation or other peaceful means of their own choice.

2. When ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a Party that is not a regional economic integration organization may declare in a written instrument submitted to the Depository that, with regard to any dispute concerning the interpretation or application of this Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:

- (a) Arbitration in accordance with the procedure set out in Part I of Annex E;
- (b) Submission of the dispute to the International Court of Justice.

3. A Party that is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with paragraph 2.

4. A declaration made pursuant to paragraph 2 or 3 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depository.

5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall in no way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice, unless the parties to the dispute otherwise agree.

6. If the parties to a dispute have not accepted the same means of dispute settlement pursuant to paragraph 2 or 3, and if they have not been able to settle their dispute through the means mentioned in paragraph 1 within twelve months following notification by one Party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to a conciliation commission at the request of any party to the dispute. The procedure set out in Part II of Annex E shall apply to conciliation under this Article.

Article 26

Amendments to the Convention

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Party.

2. Amendments to this Convention shall be adopted at a meeting of the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment shall be communicated to the Parties by the Secretariat at least

six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Secretariat shall also communicate the proposed amendment to the signatories to this Convention and, for information, to the Depositary.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the Parties present and voting at the meeting.
4. An adopted amendment shall be communicated by the Depositary to all Parties for ratification, acceptance or approval.
5. Ratification, acceptance or approval of an amendment shall be notified to the Depositary in writing. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 shall enter into force for the Parties having consented to be bound by it on the ninetieth day after the date of deposit of instruments of ratification, acceptance or approval by at least three-fourths of the Parties that were Parties at the time at which the amendment was adopted. Thereafter, the amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendment.

Article 27

Adoption and amendment of annexes

1. Annexes to this Convention shall form an integral part thereof and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention constitutes at the same time a reference to any annex thereto.
2. Any additional annexes adopted after the entry into force of this Convention shall be restricted to procedural, scientific, technical or administrative matters.
3. The following procedure shall apply to the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to this Convention:
 - (a) Additional annexes shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in paragraphs 1-3 of Article 26;
 - (b) Any Party that is unable to accept an additional annex shall so notify the Depositary, in writing, within one year from the date of communication by the Depositary of the adoption of such annex. The Depositary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time notify the Depositary, in writing, that it withdraws a previous notification of non-acceptance in respect of an additional annex, and the annex shall thereupon enter into force for that Party subject to subparagraph (c); and
 - (c) On the expiry of one year from the date of the communication by the Depositary of the adoption of an additional annex, the annex shall enter into force for all Parties that have not submitted a notification of non-acceptance in accordance with the provisions of subparagraph (b)
4. The proposal, adoption and entry into force of amendments to annexes to this Convention shall be subject to the same procedures as for the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to the Convention, except that an amendment to an annex shall not enter into force with regard to any Party that has made a declaration with regard to amendment of annexes in accordance with paragraph 5 of Article 30, in which case any such amendment shall enter into force for such a Party on the ninetieth day after the date it has deposited with the Depositary its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect to such amendment.
5. If an additional annex or an amendment to an annex is related to an amendment to this Convention, the additional annex or amendment shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention enters into force.

دفتر هیئت دولت

Article 28

Right to vote

1. Each Party to this Convention shall have one vote, except as provided for in paragraph 2.
2. A regional economic integration organization, on matters within its competence, shall exercise its right to vote with a number of votes equal to the number of its member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right to vote, and vice versa.

Article 29

Signature

This Convention shall be opened for signature at Kumamoto, Japan, by all States and regional economic integration organizations on 10 and 11 October 2013, and thereafter at the United Nations Headquarters in New York until 9 October 2014.

Article 30

Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States and by regional economic integration organizations. It shall be open for accession by States and by regional economic integration organizations from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depository.
2. Any regional economic integration organization that becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.
3. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence in respect of the matters governed by this Convention. Any such organization shall also inform the Depository, who shall in turn inform the Parties, of any relevant modification of the extent of its competence.
4. Each State or regional economic integration organization is encouraged to transmit to the Secretariat at the time of its ratification, acceptance, approval or accession of the Convention information on its measures to implement the Convention.
5. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any Party may declare that, with regard to it, any amendment to an annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.

Article 31

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
2. For each State or regional economic integration organization that ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the

date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of that organization.

Article 32

Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 33

Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which this Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depository.
2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depository of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

Article 34

Depository

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depository of this Convention.

Article 35

Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Depository.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Convention.

Done at Kumamoto, Japan, on this tenth day of October, two thousand and thirteen.

دفتر هیئت دولت

Annex A

Mercury-added products

The following products are excluded from this Annex:

- (a) Products essential for civil protection and military uses;
- (b) Products for research, calibration of instrumentation, for use as reference standard;
- (c) Where no feasible mercury-free alternative for replacement is available, switches and relays, cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays, and measuring devices;
- (d) Products used in traditional or religious practices; and
- (e) Vaccines containing thiomersal as preservatives.

Part I: Products subject to Article 4, paragraph 1

Mercury-added products	Date after which the manufacture, import or export of the product shall not be allowed (phase-out date)
Batteries, except for button zinc silver oxide batteries with a mercury content < 2% and button zinc air batteries with a mercury content < 2%	2020
Switches and relays, except very high accuracy capacitance and loss measurement bridges and high frequency radio frequency switches and relays in monitoring and control instruments with a maximum mercury content of 20 mg per bridge, switch or relay	2020
Compact fluorescent lamps (CFLs) for general lighting purposes that are ≤ 30 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp burner	2020
Linear fluorescent lamps (LFLs) for general lighting purposes: (a) Triband phosphor < 60 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp; (b) Halophosphate phosphor ≤ 40 watts with a mercury content exceeding 10 mg per lamp	2020
High pressure mercury vapour lamps (HPMV) for general lighting purposes	2020
Mercury in cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays: (a) short length (≤ 500 mm) with mercury content exceeding 3.5 mg per lamp (b) medium length (> 500 mm and ≤ 1 500 mm) with mercury content exceeding 5 mg per lamp (c) long length (> 1 500 mm) with mercury content exceeding 13 mg per lamp	2020
Cosmetics (with mercury content above 1ppm), including skin lightening soaps and creams, and not including eye area cosmetics where mercury is used as a preservative and no effective and safe substitute preservatives are available ¹⁵	2020
Pesticides, biocides and topical antiseptics	2020
The following non-electronic measuring devices except non-electronic measuring devices installed in large-scale equipment or those used for high precision measurement, where no suitable mercury-free alternative is available: (a) barometers; (b) hygrometers; (c) manometers; (d) thermometers; (e) sphygmomanometers.	2020

¹⁵The intention is not to cover cosmetics, soaps or creams with trace contaminants of mercury.

Part II: Products subject to Article 4, paragraph 3

Mercury-added products	Provisions
Dental amalgam	Measures to be taken by a Party to phase down the use of dental amalgam shall take into account the Party's domestic circumstances and relevant international guidance and shall include two or more of the measures from the following list: (i) Setting national objectives aiming at dental caries prevention and health promotion, thereby minimizing the need for dental restoration;(ii) Setting national objectives aiming at minimizing its use;(iii) Promoting the use of cost-effective and clinically effective mercury-free alternatives for dental restoration;(iv) Promoting research and development of quality mercury-free materials for dental restoration;(v) Encouraging representative professional organizations and dental schools to educate and train dental professionals and students on the use of mercury-free dental restoration alternatives and on promoting best management practices;(vi) Discouraging insurance policies and programmes that favour dental amalgam use over mercury-free dental restoration;(vii) Encouraging insurance policies and programmes that favour the use of quality alternatives to dental amalgam for dental restoration;(viii) Restricting the use of dental amalgam to its encapsulated form;(ix) Promoting the use of best environmental practices in dental facilities to reduce releases of mercury and mercury compounds to water and land.

دفتر هیئت دولت

Annex B

Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used

Part I: Processes subject to Article 5, paragraph 2

Manufacturing processes using mercury or mercury compounds	Phase-out date
Chlor-alkali production	2025
Acetaldehyde production in which mercury or mercury compounds are used as a catalyst	2018

دفتر هیئت دولت

Part II: Processes subject to Article 5, paragraph 3

Mercury using process	Provisions
Vinyl chloride monomer production	Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to: (i) Reduce the use of mercury in terms of per unit production by 50 per cent by the year 2020 against 2010 use; (ii) Promoting measures to reduce the reliance on mercury from primary mining; (iii) Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment; (iv) Supporting research and development in respect of mercury-free catalysts and processes; (v) Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-free catalysts based on existing processes have become technically and economically feasible; (vi) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.
Sodium or Potassium Methylate or Ethylate	Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to: (i) Measures to reduce the use of mercury aiming at the phase out of this use as fast as possible and within 10 years of the entry into force of the Convention; (ii) Reduce emissions and releases in terms of per unit production by 50 per cent by 2020 compared to 2010; (iii) Prohibiting the use of fresh mercury from primary mining; (iv) Supporting research and development in respect of mercury-free processes; (v) Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-free processes have become technically and economically feasible; (vi) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.
Production of polyurethane using mercury containing catalysts	Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to: (i) Taking measures to reduce the use of mercury, aiming at the phase out of this use as fast as possible, within 10 years of the entry into force of the Convention; (ii) Taking measures to reduce the reliance on mercury from primary mercury mining; (iii) Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment; (iv) Encouraging research and development in respect of mercury-free catalysts and processes; (v) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21. Paragraph 6 of Article 5 shall not apply to this manufacturing process.

دفتر هیئت دولت

Annex C

Artisanal and small-scale gold mining

National action plans

1. Each Party that is subject to the provisions of paragraph 3 of Article 7 shall include in its national action plan:

- (a) National objectives and reduction targets;
- (b) Actions to eliminate:
 - (i) Whole ore amalgamation;
 - (ii) Open burning of amalgam or processed amalgam;
 - (iii) Burning of amalgam in residential areas; and
 - (iv) Cyanide leaching in sediment, ore or tailings to which mercury has been added without first removing the mercury;
- (c) Steps to facilitate the formalization or regulation of the artisanal and small-scale gold mining sector;
- (d) Baseline estimates of the quantities of mercury used and the practices employed in artisanal and small-scale gold mining and processing within its territory;
- (e) Strategies for promoting the reduction of emissions and releases of, and exposure to, mercury in artisanal and small-scale gold mining and processing, including mercury-free methods;
- (f) Strategies for managing trade and preventing the diversion of mercury and mercury compounds from both foreign and domestic sources to use in artisanal and small-scale gold mining and processing;
- (g) Strategies for involving stakeholders in the implementation and continuing development of the national action plan;
- (h) A public health strategy on the exposure of artisanal and small-scale gold miners and their communities to mercury. Such a strategy should include, inter alia, the gathering of health data, training for health-care workers and awareness-raising through health facilities;
- (i) Strategies to prevent the exposure of vulnerable populations, particularly children and women of child-bearing age, especially pregnant women, to mercury used in artisanal and small-scale gold mining;
- (j) Strategies for providing information to artisanal and small-scale gold miners and affected communities; and
- (k) A schedule for the implementation of the national action plan.

2. Each Party may include in its national action plan additional strategies to achieve its objectives, including the use or introduction of standards for mercury-free artisanal and small-scale gold mining and market-based mechanisms or marketing tools.

دفتر هیئت دولت

Annex D

List of point sources of emissions of mercury and mercury compounds to the atmosphere

Point source category:

Coal-fired power plants;

Coal-fired industrial boilers;

Smelting and roasting processes used in the production of non-ferrous metals;⁴⁾

Waste incineration facilities;

Cement clinker production facilities.

⁴⁾ For the purpose of this Annex, "non-ferrous metals" refers to lead, zinc, copper and industrial gold.

دفتر هیئت دولت

Annex E

Arbitration and conciliation procedures

Part I: Arbitration procedure

The arbitration procedure for purposes of paragraph 2 (a) of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

1. A Party may initiate recourse to arbitration in accordance with Article 25 of this Convention by written notification addressed to the other party or parties to the dispute. The notification shall be accompanied by a statement of claim, together with any supporting documents. Such notification shall state the subject matter of arbitration and include, in particular, the Articles of this Convention the interpretation or application of which are at issue.

2. The claimant party shall notify the Secretariat that it is referring a dispute to arbitration pursuant to Article 25 of this Convention. The notification shall be accompanied by the written notification of the claimant party, the statement of claim, and the supporting documents referred to in paragraph 1 above. The Secretariat shall forward the information thus received to all Parties.

Article 2

1. If a dispute is referred to arbitration in accordance with Article 1 above, an arbitral tribunal shall be established. It shall consist of three members.

2. Each party to the dispute shall appoint an arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall designate by agreement the third arbitrator, who shall be the President of the tribunal. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint one arbitrator jointly by agreement. The President of the tribunal shall not be a national of any of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of any of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

3. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

Article 3

1. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the date on which the respondent party receives the notification of the arbitration, the other party may inform the Secretary-General of the United Nations, who shall make the designation within a further two-month period.

2. If the President of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the date of the appointment of the second arbitrator, the Secretary-General of the United Nations shall, at the request of a party, designate the President within a further two-month period.

Article 4

The arbitral tribunal shall render its decisions in accordance with the provisions of this Convention and international law.

Article 5

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitral tribunal shall determine its own rules of procedure.

Article 6

The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties to the dispute, recommend essential interim measures of protection.

Article 7

The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:

- (a) Provide it with all relevant documents, information and facilities; and
- (b) Enable it, when necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

دفتر هیئت دولت

Article 8

The parties to the dispute and the arbitrators are under an obligation to protect the confidentiality of any information or documents that they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.

Article 9

Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the costs of the tribunal shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.

Article 10

A Party that has an interest of a legal nature in the subject matter of the dispute that may be affected by the decision may intervene in the proceedings with the consent of the arbitral tribunal.

Article 11

The arbitral tribunal may hear and determine counterclaims arising directly out of the subject matter of the dispute.

Article 12

Decisions of the arbitral tribunal on both procedure and substance shall be taken by a majority vote of its members.

Article 13

1. If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to make its decision. Absence of a party or a failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings.

2. Before rendering its final decision, the arbitral tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

Article 14

The arbitral tribunal shall render its final decision within five months of the date on which it is fully constituted, unless it finds it necessary to extend the time limit for a period that should not exceed five more months.

Article 15

The final decision of the arbitral tribunal shall be confined to the subject matter of the dispute and shall state the reasons on which it is based. It shall contain the names of the members who have participated and the date of the final decision. Any member of the tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the final decision.

Article 16

The final decision shall be binding on the parties to the dispute. The interpretation of this Convention given by the final decision shall also be binding upon a Party intervening under Article 10 above insofar as it relates to matters in respect of which that Party intervened. The final decision shall be without appeal unless the parties to the dispute have agreed in advance to an appellate procedure.

Article 17

Any disagreement that may arise between those bound by the final decision in accordance with Article 16 above, as regards the interpretation or manner of implementation of that final decision, may be submitted by any of them for decision to the arbitral tribunal that rendered it.

دفتر هیئت دولت

Part II: Conciliation procedure

The conciliation procedure for purposes of paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

A request by a party to a dispute to establish a conciliation commission pursuant to paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be addressed in writing to the Secretariat, with a copy to the other party or parties to the dispute. The Secretariat shall forthwith inform all Parties accordingly.

Article 2

1. The conciliation commission shall, unless the parties to the dispute otherwise agree, comprise three members, one appointed by each party concerned and a President chosen jointly by those members.
2. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint their member of the commission jointly by agreement.

Article 3

If any appointment by the parties to the dispute is not made within two months of the date of receipt by the Secretariat of the written request referred to in Article 1 above, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party, make such appointment within a further two-month period.

Article 4

If the President of the conciliation commission has not been chosen within two months of the appointment of the second member of the commission, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party to the dispute, designate the President within a further two-month period.

Article 5

The conciliation commission shall assist the parties to the dispute in an independent and impartial manner in their attempt to reach an amicable resolution.

Article 6

1. The conciliation commission may conduct the conciliation proceedings in such a manner as it considers appropriate, taking fully into account the circumstances of the case and the views the parties to the dispute may express, including any request for a swift resolution. It may adopt its own rules of procedure as necessary, unless the parties otherwise agree.
2. The conciliation commission may, at any time during the proceedings, make proposals or recommendations for a resolution of the dispute.

Article 7

The parties to the dispute shall cooperate with the conciliation commission. In particular, they shall endeavour to comply with requests by the commission to submit written materials, provide evidence and attend meetings. The parties and the members of the conciliation commission are under an obligation to protect the confidentiality of any information or documents they receive in confidence during the proceedings of the commission.

Article 8

The conciliation commission shall take its decisions by a majority vote of its members.

Article 9

Unless the dispute has already been resolved, the conciliation commission shall render a report with recommendations for resolution of the dispute no later than twelve months of being fully constituted, which the parties to the dispute shall consider in good faith.

Article 10

Any disagreement as to whether the conciliation commission has competence to consider a matter referred to it shall be decided by the commission.

Article 11

The costs of the conciliation commission shall be borne by the parties to the dispute in equal shares, unless they agree otherwise. The commission shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.

دفتر هیئت دولت